

பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகப் பேரூந்து மேற்கு அண்ணா நகரில் 333
ஒரு குடிசையில் மோதி, அதனால் மூவர் இறந்தது குறித்து

1975 நவம்பர் 6] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வகையிலே, எந்த அளவுக்கு இழப்பீட்டுத் தொகை பெற்றிருக்கிறார்களோ, அதைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, இந்தக் குடும்பத்தைப் பொறுத்த வரையில், வழக்கு மன்றத்துக்குச் செல்லாத வகையிலே, அதைப் பூராவும் முன்கூட்டி வழங்க அரசாங்கம் முன்வரும். அதைப் போக்குவரத்து அமைச்சருடனும், மற்றவர்களுடனும் கலந்து விரைவில் நஷ்ட ஈட்டுத் தொகை வழங்கப்படும்.

(4) அரசினர் தீர்மானங்கள்.

(அ) விதி 23-ஐத் தளர்த்தல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, “பேரவையின் 23-ஆவது விதியை இன்று தளர்த்தி, பேரவை, அரசினர் அலுவல்களைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

5. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(அ) 1975 ஆம் ஆண்டு, சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/75)—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மூன்று நாட்கள் தான் பில்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு இரண்டாவது நாள். நாடையோடு பில்களை முடிக்கவேண்டும். மொத்தம் 11 பில்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே ஒவ்வொரு பில்லுக்கும் எத்தனை மணி நேரம் என்பதைத் தீர்மானித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

[1975 நவம்பர் 6]

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, the three Bills to come after this Bill are the same and identical and so you can give substantial time to this Bill.

நான்கு பில்களிலும் ஒரே அம்சங்கள் வருகின்றன. ஆகவே, இந்த பில்லுக்கு அதிக நேரம் கொடுத்தால், மற்ற மூன்று பில்களும் இதில் ஒன்றாகப் போய்விடும். இந்த பில்லை விவாதிக்க 2 மணி நேரம் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்போது 10½ மணியாகிறது. மூன்று மணி நேரம் தான் இருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, இந்த பில்லிலே பொது விவாதத்தை வைத்துக்கொண்டு, பிரிவு வாரியாக பாஸ் செய்வதில் அதிக நேரமாகாமல் பாஸ் செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும். நான்கு பில்களும் ஒரே கருத்தைக் கொண்டவையாக இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த மாதிரி செய்தால் சிறப்பாக விவாதங்களை நடத்துவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்று ஆலோசனை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எவ்வளவு நேரம் வேண்டும் என்பதைச் சொல்லுங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: தலைவரவர்களே, இந்த பில்லை எடுத்துக்கொண்டு இரண்டு மணி நேரத்தில் முடித்துவிட்டு, பிறகு மற்ற மூன்று பில்களையும் விவாதம் இல்லாமல் முடித்துக்கொள்ள முடியும். அதன் பிறகு அர்ப்பன் லாண்டு டாக்ஸ் பில் இருக்கிறது. அதைத் தனியாகத் தான் விவாதித்து முடிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 12½ மணிக்குள் நான்கு பில்களையும் முடிக்க வேண்டும். அர்ப்பன் லாண்டு டாக்ஸ் பில்லுக்கு எவ்வளவு நேரம் வேண்டும்? அதையும் இன்றைக்கே விவாதித்து முடிக்க வேண்டும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அதை இன்றைக்கு முடிக்க முடியாது. அது முக்கியமான பில். பணம் சம்பந்தப்பட்ட பில்.

1975 நவம்பர் 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த பில்களை இன்றைக்கு முடிக்கவில்லை என்றால், சனிக்கிழமை நான்-அபிஷியல் டே இல்லாமல் போகின்ற நிலைமை ஏற்படும். எப்படியாகிலும் இன்றைக்கே இந்த பில்களை எல்லாம் முடிக்க வேண்டும்.

திரு. செ. அரங்கநாயகம் : ஒரு மணி நேரத்தில் அர்பன் லாண்டு டாக்ஸ் பில்லை விவாதித்து முடிக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நிறைய உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் 10 நிமிடத்திற்கு மேல் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். பத்து நிமிடத்திற்கு மேல் போனால் மணியடித்து உட்கார வைக்க வேண்டி வரும்தான்.

* **திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் :** தலைவரவர்களே, பாக்கி பில்கள் பேரில் பேசப்போவதில்லை. ஆகவே கூடுமான வரையில் சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

Yesterday, I had suggested that along with the Bill a statement showing in detail the past performance of this Company as well as the performance of the Company after the take-over of its management by the Government and the prospects as envisaged by the Government, ought to have been placed before this House.

Though the House would welcome this Bill as a progressive measure, it is entitled to know the full facts about its past, present as well as the future. That is why I have pointed out that a detailed statement giving the financial picture as well as the prospects regarding production, sale, etc. should have been placed before this House.

Now, Sir, I come to compensation. The Bill provides for payment of compensation of about Rs. 2 crores. The word compensation is not used but the word 'amount' is used. Sir, I fail to know why compensation should be paid to this Company and for what? Why such a reward should be given? When you see the Annual Report of this Company relating to 1974-75

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1975 நவம்பர் 6]

of course, this report was given when it was being run by the Government—you will find that many crores of rupees have been invested in this Company. The product of this prestigious Company is a very dear one and it is in great demand. There is only one similar company in the whole country. Yet what is the position? The Company has incurred a huge loss.

We have no figures with regard to the functioning of the Company or its performance before December 19, 1972. But the picture that one finds in the Annual Report is that against a liability of Rs. 10.75 crores, the assets of the Company come to only about Rs. 7 crores—Fixed assets Rs. 342 lakhs, Current assets Rs. 332 lakhs and a partly sum of Rs. 87,000 towards investments. So, the assets are less than Rs. 7 crores whereas the liabilities come to Rs. 10.75 crores. Why has it happened? That is evidently because the Company has been mismanaged and there is no doubt about it. Yet instead of punishing the management, it is paid compensation. Also, out of this amount, the share capital is only about Rs. 2 crores and most of the share capital would be public money and only a small portion will be Directors' money and one of the Directors is the Chairman. What have they done with regard to this money? It has been frittered away and the Company has been mismanaged with the result that even now in 1975-76 the Company is not sure of its prospects.

I have here a report of the present Managing Director and I crave the indulgence of Mr. Deputy Speaker, to read a few portions of it. It says—

“The Company had procured one air-cooled machine to produce pipes of higher diameter namely 350 mm to 500 mm. Since this is different from conventional water cooled machines, there was not enough technology available for commissioning this machine, as the designer and supplier of this machine was killed in an accident earlier. Hence this machine was not used for manufacture”

I do not know when this deal was entered into between this Company and the designer and whether it was when the Company was under private management or after its take over by the

1975 நவம்பர் 6] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

Government in December 1972. Whatever it be, this shows a very sorry picture. When the company enters into agreement with a foreign partner, it should be a company. Because the partner and supplier of the machine passed away, they could not do anything. The machine could not be commissioned. What is this? Many millions of rupees must have been paid to that partner for that agreement. But the machine could not be commissioned because the partner and supplier passed away. The company had therefore to go in search of a suitable person and go to various places for finding the person who has the know-how. This is a sorry state of affairs.

It is said that as a result of improvements carried out before starting of production and during the production, a production of 12,000 tonnes during 1973-74 was attained and it was the highest in the history of the plant. The Company was in existence for so many years and it was only in 1973-74 that this target could be attained and that was highest in the history of the plant. What does this show. The company was not properly run previously

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பத்து நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன. நேற்றைக்கு பத்து நிமிடங்கள், இப்போது பத்து நிமிடங்கள்—ஆக 20 நிமிடங்கள் பேசி இருக்கிறீர்கள். சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

THIRU A. SUBRAMANIAM: I shall try to finish quickly. The company had been mismanaged in the past. It is now rewarded for this by a huge amount of Rs. 2 crores. I would submit that this is highly atrocious. As my friend Mr. Palanisamy pointed out yesterday, if at all anything should be paid to the previous owner, it is not reward but punishment, for mismanagement for grossly mismanaging the company. Moreover I, am given to understand that the Government had advanced about more than Rs. 1 crore to this company. I am given to understand (I am subject to correction) that some of the loans advanced have been written off by Government. I would request the Hon. Minister to throw more light on these things.

[1975 நவம்பர் 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

THIRU A. SUBRAMANIAM: Yes, Sir, Then there is this question of compensation. First of all, there should not be compensation. If at all you want to give it, why give it in cash, You can give it in bonds.

Now that the company has been taken over by Government, I want to say one thing. One of the points in the 20 point programme of the Prime Minister is labour participation in management of the company. Government may introduce this in this company and make it a model for others.

Another point is the top heavy management. My friend Mr. Palaniswamy pointed it out yesterday. In public sector industries, there is the tendency to increase, more and more, managerial posts and when it comes to labour side, they say there should be economy in labour expenditure. On the managerial side, there is no economy at all. This Sakthi Pipes should be run as a model without top heavy management. It should be seen that administrative expenditure is reduced to the minimum; efficiency should be maximised. I find that after take-over by Government, the losses are increasing. From Rs. 30 lakhs loss in 1973-74, in 1974-75 the loss has amounted to Rs. 70 lakhs. Why? I submit so many things have to be told to this House and light has to be thrown on many points, connected with the functioning of this company. While I welcome this take-over, I say that after take-over this company should be run as a model company. It should show efficiency. Management should not be top-heavy. There should be good industrial relations on the basis of labour participation in management. Thank you.

* திரு. செ. அரங்கநாயகம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சக்தி பைப்ஸ் நிறுவனத்தை தேசிய மயம் ஆக்குகின்ற-கையகப்படுத்துகின்ற இந்த மசோதாவை அண்ணா தி.மு.க.-வின் சார்பில் நான் வரவேற்கிறேன். அது எங்களுடைய கொள்கை என்றாலும் இதோடு சேர்ந்துள்ள பல்வேறு நிலைமைகளை

1975 நவம்பர் 6] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டிய நிலை எங்களுக்கு இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1967-க்கு முன்னால் துவக்கப்பட்ட இந்த கம்பெனி தரக்குறைவான பைப்களை உற்பத்தி செய்தது அப்போது ஆட்சியிலிருந்த காங்கிரஸ் கட்சியினர் அதற்கு ஆதரவு தர மறுத்தார்கள். ஆனால் 1967-க்குப் பிறகு ஓராண்டிற்குள் இங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற தி.மு.க. ஆட்சியிலுடைய துணை கொண்டு ஒப்பந்தம் போடப்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் 40 லட்சம், 25 லட்சம், 20 லட்சம் என்று பல்வேறு கட்டங்களில் பல்வேறு தொகைகளை அந்த நிறுவனம் பெற்றிருக்கிறது.

நான் இதில் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன், நான் இந்த மன்றத்தில் உறுப்பினனாகிய இரண்டு ஆண்டு காலத்தில், இந்த மன்றத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கைகளிலும் துணை நிதிநிலை அறிக்கைகளிலும் இந்த சக்தி பைப்ஸ் நிறுவனத்திற்கு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை பார்த்துக் கொண்டு வருகிறேன். நேற்று நிறைவேற்றப்பட்ட நிதி ஒதுக்கீட்டு மசோதாவில் கூட ரூ. 15 லட்சம் இந்த நிறுவனத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசின் செல்லப்பிள்ளையாக அந்த நிறுவனம் இருந்திருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம், அந்தக் கம்பெனியின் பொறுப்பாளராக, மேனேஜிங் டைரக்டராக இருந்து வந்துள்ள பொள்ளாச்சி மகாலிங்கத்தின் செல்வாக்கு தான் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அப்படிப் பார்க்கும்போது அந்த தனியார் நிறுவனம் நஷ்டத்தில் ஓடிக் கொண்டு இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சர்க்காரின் மேற்பார்வையின் கீழ் கொண்டு வந்த பிறகும் நஷ்டத்தில் தான் நடைபெற்று வந்திருக்கிறது. இந்தக் கருத்தில் இந்த மசோதாவைப் பார்க்கும் போது ரூ. 2 கோடி நஷ்ட சுட்டுத் தொகை தந்திருப்பதாக இந்த மசோதா குறிப்பிடுகிறது. இந்த நிறுவனத்திற்கு யார் யார் உதவி செய்திருக்கிறார்கள், சர்க்கார் யார் யாருக்கெல்லாம்

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1975 நவம்பர் 6]

நஷ்ட ஈடு தரப் போகிறது, எவ்வளவு தொகை தரப் போகிறது என்பதெற்கெல்லாம் சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து எந்த விவரமும் தரப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு எங்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிற மசோதாவில், கடைசி பகுதியில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

According to Clause 22 of the Bill, if the liability specified in category I of the Schedule is not discharged fully by the Commissioner out of the amount paid to him that liability shall be assumed by the Government and transferred to the Government company.

என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல், கேடிகரி 1 என்று எடுத்துக் கொண்டால், அதிலே ஒரு விளக்கம் தரப்பட்டிருக்கிறது.

(a) Loans advanced by a Bank.

(b) Loans advanced by an institution other than a Bank.

(c) any other loan

(d) any credit availed of for the purpose of trade or other manufacturing operations.

என்று தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, ரூ. 2 கோடி ஏ, பி ஆகிய இரண்டு ஐட்டங்களுக்கே சரியாகிவிடும். மேற்கொண்டு சி.டி. ஐட்டங்களுக்கு பணம் தருவதாக சர்க்கார் இன்றைய தினம் பொறுப்பேற்று இருக்கிறது. அதிலே 22-வது பிரிவில் இன்னொன்றையும் சொல்லி இருக்கிறார்கள்;

Where any liability of the owner of the undertaking arising out of any item specified in category I of the Schedule is not discharged fully by the Commissioner out of the amount paid to him under the Act, the Commissioner shall intimate in writing to the Government the extent of the liability which remains undischarged and that liability shall be assumed by the Government.

என்று இருக்கிறது. ஆக, சர்க்காரின் மேற்பார்வைக்கு வந்த தற்குப் பின்னாலும் கூட அதனுடைய சொந்தக்காரரின் இது

1975 நவம்பர் 6] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

சம்பந்தமான கடன்களை இந்த சர்க்கார் பொறுப்பேற்று தீர்த்து
வைக்கும்படியான நிலை இருக்கிறது என்பதை இந்த இரண்டு
மூன்று பகுதிகளிலிருந்து தெரிய வருகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இதில் ஒரு சிறிய
விளக்கத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தர விரும்பு
கிறேன். கேட்குமி I பிரிவில் நிர்வாகத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்
போது ஒன்றை நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு
கம்பெனி இருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்
கிறது என்றால், ரிலீப் அண்டர் டேக்கிங்-ஆக அரசாங்கம் அதை
மிக்ளேர் செய்கிறது என்றால் அரசாங்கம் மேனேஜ்மெண்டினை
டேக் ஓவர் செய்கிறது. அந்த போஸ்ட் டேக் ஓவர் பிரியடிஸ்
அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற பிறகு மேனேஜ்மெண்ட் முன்னர்
கொடுக்க வேண்டிய கடன்களை கொடுப்பது தான் நியாயம்,
முறை. இது போஸ்ட் டேக் ஓவர் பிரியடிஸ், மேனேஜ்மெண்ட்
செய்த கடன்களை கொடுப்பது கடமையாக இருக்கிற காரணத்
தால் இந்த இனங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. செ. அரங்கநாயகம்: அப்படியானால், "Where any liability
of the owner of the undertaking arising out of any item specified
in category I of the Schedule . . ."

என்று இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

இது மட்டுமல்ல. வேறு சில பிரிவுகளையும் அரசு ஏற்றுக்
கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொள்
வதற்காக, சர்க்கார் எத்தனை பணம் தந்திருக்கிறது என்ற முழு
விவரங்களையும் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்கக்
கடமைப்பட்டவராக இருக்கிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்
கிறேன். அதோடு கூட இந்த நிறுவனம் நல்லமுறையில் நடக்க
வேண்டும் என்பதற்காக கோவை டெக்ஸ்டில் கம்பெனி
மேனேஜிங் டைரக்டரை ஒரு டைரக்டராகப் போட்டு இதைச்
சீர்திருத்த ஒரு ஆய்வினைச் செய்யச் சொல்லியிருந்தார்கள். அவர்
அவ்வாறு ஆய்வு செய்து 150 பக்கங்கள் கொண்ட ஒரு அறிக்கை

342 1975 ஆம் ஆண்டு சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975)

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1975 நவம்பர் 6]

தந்தார்கள். அவர் செய்த சிபாரிசுகளை நடைமுறைக்கு கொண்டு வரத் தவறியதன் காரணமாக அந்தக் கம்பெனி இன்றுவரையில் நஷ்டத்தில் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது.

உதாரணமாக, இந்த நிறுவனத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பைப்புகளை சர்க்காரே கூட வாங்கக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை என்பதை நாம் உணர்ந்தாக வேண்டும். அண்மையில் நடைபெற்ற திருவான்மியூர் குடிநீர்த் திட்டப் பணிகளுக்காக பாலித்தின் பைப்புகளை வாங்கியதாகச் சொல்லப் படுகிறது. ஆகவே சக்தி நிறுவனத்தின் பைப்புகள் தேவையற்றதாக இருக்கிறது என்ற நிலைமையில் இருந்தால் அந்த உற்பத்தியை நிறுத்தி அந்த நிறுவனத்தில் உள்ள சாதனங்களின் மூலமாக வேறுபல பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய இந்த அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால் ரெயில்வேக்கும், சுகர் இண்டஸ்ட்ரீஸ், சிமெண்டு இண்டஸ்ட்ரீஸ் இவைகளுக்கும் தேவையான பல்வேறு இரும்புச் சாமான்களை இந்த நிறுவனத்தின் மூலமாக உற்பத்தி செய்ய முடியும். அதற்கு ஒரு பெரும் சந்தை இருக்கிறதென்று கூட சொல்லப்படுகிறது. அத்தகைய முறையில் அரசு ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு கூட, இந்த நிறுவனத்தை ஆரம்பித்த பொள்ளாச்சி மகாலிங்கம் கோவை மாவட்டத்தில் செல்வாக்கு மிகுந்த நபராக இருந்ததால் அங்கேயிருக்கிற ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளிடமிருந்து பணம் திரட்டப்பட்டு பங்குகளைச் சேர்த்து இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் அவர் எந்த அளவுக்கு தப்பித்துக் கொண்டார்கள் என்று தெரிகிறது. அவர்களிடம் ஏமாந்த விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான பரிகாரமும் கொடுக்கப்படவில்லை. என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இது எதில் கொண்டு பொய் விடம்? கிராமப்புற வருமானத்தை பயன் படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று பல்வேறு அறிஞர்கள் சொல்லுகிறார்கள், அரசாங்கமும் சொல்லுகிறது. அவ்வாறு வேறு யாராவது தொழில் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினால் முயற்சி எடுத்தால் கிராமப்புற விவசாயிகள் இனி பணம் தர

1975 நவம்பர் 6] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

மறுப்பார்கள். அதற்கு ஒத்துழைப்புத் தர மறுப்பார்கள், என்பதைக் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, அதற்கான ஒரு நல்ல முயற்சியினை அரசு எடுக்க வேண்டும். சிறு விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் பொள்ளாச்சி மகாலிங்கத்தை நம்பித் தான் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயைப் போட்டார்கள். அந்த நிலைமையில் அதற்கான நடவடிக்கையை அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த மசோதா ஒரு தொழிற்சாலையை தேசியமயமாக்குகிறது என்ற அடிப்படையில் வரவேற்கிறோம். பல தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை அளிக்கிறது என்ற முறையில் வரவேற்கிறோம். அதோடு கூட 25 சதவிகிதம் கேப்பாசிட்டியில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது. பல சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டு முழு அளவில் உற்பத்தி செய்தால் ஏறக்குறைய 300 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யும் கம்பெனியில் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யவும் உற்பத்தியைப் பெருக்கி, கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமானமுள்ள பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு அவைகளை விற்று லாபம் சம்பாதிக்கவும் சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன என்ற அடிப்படையில் வரவேற்கிறோம்.

அதோடு சக்தி பைப்ஸ் கையகப்படுத்தும் மசோதா பொள்ளாச்சி மகாலிங்கத்தை ஓரளவுக்கு காப்பாற்றியிருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது என்று கூறி அமருகிறேன்.

* திரு. கா. வேழவேந்தன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாநில அரசின் முன்னேடி திட்டங்களில் ஒரு மைல் கல்லாக விளங்குகிற இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுகிற நேரத்தில் என்னுடைய சில கருத்துக்களை இந்த மசோதாவின் மீது சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நேற்றைக்கும் இன்றைக்கும் இந்த மசோதாவின்மீது பேசிக் கொண்டிருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இப்படிப்பட்ட தேசியமயமாக்கும் இந்த மசோதாவை வரவேற்கிற நேரத்தில் காரசாரமான கருத்துக்களையெல்லாம் சொன்னார்கள்.

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1975 நவம்பர் 6]

முதலில் தன்னிலை விளக்கங்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் நிரம்பியிருக்கிற கும்மிடிபூண்டி தொகுதியில் ஒண்ணே ஒண்ணு கண்ணே கண்ணு என்று கருவேப்பிலைக் கொழுந்து போல் இந்த ஒரு தொழிற்சாலை தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் தொழிற்சாலையும் ஆண்டு ஆண்டு காலம் மூடப்பட்டு அங்கு ஏறத்தாழ 500 தொழிலாளர்களின் குடும்பங்கள் நசித்து விடும் என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்ட பிறகு அரசாங்கம் முன் வந்து கருணை உணர்வோடு உரிய நிதி உதவி அளித்து இன்றைக்கு அந்த தொழிற்சாலை தேசியமயமாக்கப்படுகிறது என்ற நல்ல மகிழ்ச்சியான செய்தியை நாடு பார்க்கிறது.

இப்போது இந்தத் தொழிற்சாலை திறக்கப்பட்டு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இதை வரவேற்கிற நேரத்தில் ஒருவேளை இது மூடப்பட்டிருக்குமானால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், வலது கம்ப்யூனிஸ்ட் நண்பர்கள், எதிர்கட்சி நண்பர்களும், கூட சொல்லியிருப்பார்கள் ஒரு தொழிற்சாலையை மூடிவிட்டார்களே, தொழிலாளர்களின் நிலைமை என்ன ஆவது என்று வேறு திசையிலிருந்து பேசியிருப்பார்கள். இப்போது அரசு உதவி செய்து அது திறந்து நடக்கிற நேரத்தில் பல குறைபாடுகள் சொல்லப்படுகின்றன.

இதில் முதலாவது சொல்லப்படுகிற வாதம், இந்த தொழிற்சாலைக்கு ஏறத்தாழ ரூ. 2 கோடி நஷ்ட சுடு கொடுக்க வேண்டுமா என்பது ஒரு பிரச்சனையாகும். நான் வியாபார ரீதியில் பேசுகிறேன். இன்றைக்கு அந்த நிறுவனத்தின் மொத்த மதிப்பீடு ஏறத்தாழ ரூ. 3½ அல்லது 4 கோடி. அந்த மதிப்பீட்டு அடிப்படையில் பார்த்தால் இப்போது கொடுக்கப்படுகிற ரூ. 195 லட்சம் ஒரு நியாயமான வரம்பு என்பதை நடுநிலையோடு பார்ப்பவர்கள் நிச்சயமாக ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள்.

நேற்று பேசிய கனம் உறுப்பினர் என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் மறைமுகமாக இதில் மன்றத்தில் இருக்கிற ஒருவர் இயக்குநராக இருக்கிறார் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் வெளிப்படையாகச் சொல்லுகிறேன். தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற வகையிலும் கடந்த பல ஆண்டுகளாக அத்தொழிற்சாலையில் உள்ள தொழிலாளர்கள் சங்கத்தின் தலைவனாக இருந்தவன் என்ற

1975 நவம்பர் 6] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

முறையிலும் கடந்த 1½ ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பு அதன் 13 இயக்குநர்களில் நான் ஒருவனாக இணைக்கப் பெற்றேன். இதுவரை ஏறத்தாழ நான்கு ஐந்து கூட்டங்கள்தான் போயிருப்பேன். இதுதான் என்னுடைய தொடர்பு என்பதை வெளிப்படையாகச் சொல்லுகிறேன். ஆனால் இதன் கதி என்ன?

1972-ம் ஆண்டுக்கு முன்பு சக்தி கம்பனியை அரசு எடுப்பதற்கு முன்னால் நஷ்டம் மட்டும் ரூ. 3 கோடி இருக்கும். இப்போது அது ஆண்டுக்கு ரூ. 60 லட்சமாக குறைந்துள்ளது என்பதை நினைத்து பாராட்டவேண்டுமே தவிர வேறு அல்ல.

இன்னொன்று, இயக்குநர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்றால் என்ன பங்கு சிட்டிங் பீஸ், டிராவல்லிங் அலவன்ஸ், டெய்லி அலவன்ஸ் எதையும் வாங்குவதில்லை. சிட்டிங் பீஸ் என்ற முறையில் ரூ. 5 அல்லது பத்து கூடவாங்குவதில்லை என்று வெளிப்படையாகச் சொல்லுகிறேன். ஆகவே இதுதான் எங்கள் வரைக்கும் உள்ள பொறுப்பு.

ஏற்கனவே பல கோடி ரூபாயை பல்வேறு பைனான்சியல் இன்ஸ்டிடியூஷன்களிலிருந்து கடன் பெற்று இந்த நிறுவனம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் ஆந்திரா எல்லையோரத்தில் அமைந்திருக்கும் இந்த கம்பெனிக்கு ஆரம்பந்தி விருந்தே வராததில் நடைபெற முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஆந்திராவில் டுல்கி போராட்டம் நடைபெற்றது. இது டெயில் என்ட் பகுதியாக இருக்கும் காரணத்தால் மின்சாரம் போதிய அளவுக்குக் கிடைக்க வில்லை. குழாய்களை செய்வதற்கு ஏர்கூல் மெஷின்கள் போன்ற பெரிய இயந்திரங்கள் கொரியாவிலிருந்து வரவழைக்க வேண்டும். அதற்கு அன்னிய செலாவணி தேவைப்பட்டது. இப்பேர்ப்பட்ட இடப்பாடுகள் தான் இது நல்ல முறையில் இயங்காததற்கு காரணமாக இருந்தன. மற்றபடி இந்த பைப்புகளுக்கு கிராக்கி இல்லை என்று சொல்லுவது சரியல்ல. இப்போது ரூ. 30 லட்சம் பெறுமானம் உள்ள பைப்புகள் தேவை என்று வெளி மாநிலங்களிலிருந்தும், வெளிநாடுகளிலிருந்தும் கேட்கின்றனர். ஆனால் இந்த இயந்திரங்களைக் கொண்டு வந்து அமைத்து விரிவாக்கிய பிறகு தான் இந்தத் தொழிற்சாலையை நல்ல லாபத்தில் நடத்த முடியும் என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு உண்மையை மட்டும் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1975 நவம்பர் 6]

அத்தொழிற்சாலை மூடியிருக்கின்ற சூழ்நிலையை மாற்றி தொழிலாளர்கள் பட்டினியால் பரிதவித்து சாகின்ற சூழ்நிலையை மாற்றி ஏறத்தாழ ரூ. 1½ கோடி நிதி உதவி செய்து கம்பெனியைத் திறந்த பிறகு முதலாவதாக 12 லட்சம் டன் அளவுக்கு உற்பத்தியை அதிகரிக்க முயன்றோம். அதன் மூலம் படிப்படியாக நஷ்டத்தை ஈடுசெய்ய முடிந்தது என்பதை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒரு பெரிய வாதம் கிளப்பப்பட்டது. ரூ. 1¼ கோடி அல்லது 2 கோடி நஷ்ட ஈடு தரப்பட வேண்டுமா என்று இன்னொரு பக்கம் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் அதற்கு பணம் கொடுத்த கிராமப்புற விவசாயிகளுக்கு எல்லாம் நஷ்ட ஈடு தரவில்லையே என்று சொன்னார்கள். இப்போதே நஷ்ட ஈடு 2 கோடி கொடுக்கப்படுவது ஏன் என்று கேட்கின்றனர். இன்னொரு பக்கத்தில் விவசாயிகளுக்கு ஏன் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவில்லை என்கிறார்கள். இவர்களுக்கும் கொடுத்தால் இந்த ரூ. 3 கோடி நஷ்ட ஈடு தேவையில்லை என்று சொல்லுவார்கள். இதில்

(முற்பகல் 11-00)

ஸ்டேட் பாங்க் ஆப் ஹைதராபாத் 1½ கோடி கடன் கொடுத்திருக்கிறது. இந்த ஒண்ணைமூக்கால் கோடியில் 1½ கோடி அந்த பாங்க் கடனாகே போகிறது. மீதியிருப்பதில் ஆளுங்காங்கிரஸ் கட்சி பஞ்சாலைகளைத் தேசியமாக்குகிற நேரத்தில் ப்ரீ டேக் ஓவர் பகுதிக்கு தொழிலாளர்களுக்கான ப்ராவிடண்ட் பண்டு, இ.எஸ்.ஐ., க்ராஜுடி போன்றவற்றைக் கொடுக்காமல் கைகழுவி விட்டது. அது போன்று நம் அரசு செய்யாமல் தொழிலாளர்களுக்குச் சேரவேண்டிய பாக்கிகளை எல்லாம் கொடுப்பதற்கும், வணிக வரி பாக்கி, மின்சாரக் கட்டண பாக்கி ஆகியவற்றுக்கும் தான் கொடுத்திருக்கிறது. நமது அரசு அங்கே பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த தொழிலாளர்களை மறந்துவிடாது, ப்ரீ டேக் ஓவர் பகுதியில் தொழிலாளர்களுக்குச் சேரவேண்டிய தொகையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்களும், ஆளுங்காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்களும் இதைச் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1975 நவம்பர் 6] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

புதியதாகப் பல தொழிற்சாலைகள் தமிழகத்தில் உருவாக வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிற இந்தத் தொழிற்சாலை மூடப்படவேண்டும், அதை நசிக்கவிடவேண்டும் என்று யாரும் விரும்பமாட்டார்கள்.

இன்னும் சொல்லப்போனால் அங்கே இருக்கிற பொள்ளாட்டி மகாலிங்கம் பற்றிப் பேசப்பட்டது. நான் அதைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசவில்லை. கொடுக்கப்படுகிற நஷ்டஈடு பாங்கு கடனுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும், மின்சார இலாக்கா, வணிகவரி இலாக்கா ஆகியவற்றுக்கும் தான் போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறது என்பதை வெளிப்படையாகவே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவருக்கு ஒரு காசும் போகவில்லை.

எனக்கு முன்னாலே பேசியவர்கள் இதை விரிவுபடுத்தினால் நன்றாக இருக்கும் என்ற கருத்தை ஒப்புக்கொண்டார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் எனது தொகுதி மக்கள் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்வேன். இந்தத் தொழிற்சாலையை விரிவுபடுத்த 1½ கோடிக்கு ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அதைச் செயல்படுத்தினால் இந்தத் தொழிற்சாலை நல்ல லாபகரமாக நடைபெற முடியும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆளுங்கட்சி காங்கிரசைச் சேர்ந்த திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் . . .

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தயவுசெய்து திருத்திக் கொள்ளவேண்டும். நான் ஆளும் காங்கிரஸ் அல்ல.

திரு. கா. வேழவேந்தன்: ஸ்தாபன காங்கிரஸைச் சேர்ந்த திரு. பொன்னப்பநாடார் அவர்களும், திருமதி ஜோதி அம்மாள் அவர்களும் எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டியின் சேர்மனாக நான் இருந்த நேரத்தில்—எந்த எந்தத் தொழில்களை எப்படி எப்படியெல்லாம் விரிவுப்படுத்தலாம் என்று ஆராய்ந்த நேரத்தில் நமது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி உட்பட இந்தப் பகுதிக்கு வந்து இந்தத் தொழிற்சாலையைப் பார்வையிட வேண்டுமென்று. . .

THIRU K. T. K. TANGAMANI: The former Chairman of the Estimates Committee is now revealing to the House what transpired inside the Committee. Is it proper? If that is the

348 1975 ஆம் ஆண்டு சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக்
கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975)

1975 நவம்பர் 6] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

case, I may be permitted to reveal whatever happened in the Public Accounts Committee concerning this particular plant because so many things happened in the Public Accounts Committee about this particular undertaking. In the Report of the Committee all these things are not revealed. But what has been revealed in the Report is open to us and it is like an open book. But what transpired inside the Committee, if it is proper to reveal it in the House, then I may also be allowed to say whatever transpired inside the Public Accounts Committee concerning this particular undertaking, Sakthi Pipes.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member may not and should not reveal here all those debates which took place in the Committee.

திரு. கா. வேழவேந்தன்: நான் ஏற்கனவே எல்லோரும் அறிந்த செய்தியைத்தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அறிந்த செய்திதான் என்றாலும் மறைமுகமாகச் சொல்லலாம். இப்படி நேரிடையாகச் சொல்வது சரியல்ல.

திரு. கா. வேழவேந்தன்: அந்தத் தொழிற்சாலையின் வளர்ச்சியில் மிகுந்த அக்கறை காட்டி வருகிற அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்வேன். தொடர்ந்து 12 மாதங்களும் இந்தத் தொழிற்சாலை இயங்குவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்து, தேவையான மிஷன்களை அமைத்துக் கொடுத்தால், இந்தத் தொழிற்சாலை நல்ல லாபகரமாக செயல்படுவதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த 1½ கோடி ரூபாய் திட்டத்தை செயல்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தொழிற்சங்கத் தலைவர் என்ற முறையில் நானும் கேட்டுக்கொள்வேன். ஒரு சிலருடைய பணிக்காலம் ரேகுலரைஸ் செய்யப்படாமல் இன்னமும் இருக்கின்றது. அவர்களுடைய சர்வீசை ரேகுலரைஸ் செய்து, நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மசோதாவை மனதார, நெஞ்சார வாழ்வுற்று அமர்கிறேன். வணக்கம்.

1975 நவம்பர் 6]

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற சக்தி பைப்ஸை கையகப்படுத்தும் மசோதாவில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

தொழிற்சாலைகளைக் கையகப்படுத்தும் கொள்கையை நான் மனமார வரவேற்கிறேன். அதில் எந்தவிதமான மறுப்பும் கிடையாது. ஆனால் தமிழகத்தில் எத்தனையோ தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு அதிலுள்ள தொழிலாளர்கள் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் அவற்றை எல்லாம் கையகப்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் இந்த அரசுக்கு வந்ததில்லை. இன்றைய தினம் இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில் தமிழக அரசு தன் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்து—தனிப்பட்ட ஒருவருக்காக இந்தத் தொழிற்சாலையை கையகப்படுத்த முன்வந்திருக்கிறது என்பதை நான் பகிரங்கமாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்தியா மீட்டர்ஸ் நிறுவனம் மூடப்பட்டுக் கிடந்தபோது. . . .

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: 1974 மார்ச் பட்ஜெட்டிலேயே அறிவிப்பு செய்யப்பட்டது. மசோதா 1975 இல் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. தாமதப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாமே தவிர—முன்னே எதை எதை கையகப்படுத்த இருக்கிறோம் என்பது அறிவிக்கப்பட்டு, மத்திய சர்க்காருக்கும் போய் வந்திருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: 74-இல் சொன்னாலும், 71-இல் டேக் ஓவர் செய்துகொண்டிருந்தாலும் நீங்கள் உங்களுடைய அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்து, தனிப்பட்ட ஒருவரைக் காப்பாற்றுவதற்காக இந்தத் தொழிற்சாலையைக் கையகப்படுத்த முன்வந்தீர்கள் என்று சொல்கிறேன். காரணம், சக்தி பைப்ஸ் நிறுவனம் தொடர்ந்து நஷ்டத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கிற ஒரு நிறுவனம். இதன் தொழிலதிபர் மிக சாமார்த்தியமான தொழிலதிபர். பல தொழில்களை வைத்து லாபகரமாக நடத்திக் கொண்டிருப்பவர். இதில் தொடர்ந்து அவருக்கு நஷ்டம்

350 1975 ஆம் ஆண்டு சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975)

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1975 நவம்பர் 6]

ஏற்பட்டு வந்தது என்றால் அதில் ஏதோ ஒரு கோளாறு இருக்கிறது என்பதை சாதாரணமாக நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

சட்டசபையில் இந்தத் தொழில் நிறுவனத்தின் நஷ்டங்கள், இதில் உள்ள கோளாறுகள், சங்கடங்கள் என்ன என்ன என்பதைப் பற்றி முன்னதாகவே ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருந்தால் உண்மையிலேயே சாமானியர்களுடைய பணம் நல்ல காரியத்திற்குப் பயன்படுமா என்பதை நாங்களும் ஆலோசித்து எங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்க முடியும். இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் இங்கே வேலை செய்கிற 300 தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் போய்விடுவார்களே என்று கண்ணீர் விடிகிற இவர்கள், 14 மாதங்கள் இந்தியா மீட்டர்ஸ் மூடப்பட்டுக் கிடந்ததே அதைப்பற்றி உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தோமே, கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் எல்லாம் கொடுத்தோமே—அப்போதெல்லாம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள், இதற்காக தனி அதிகாரியைப் போட்டிருக்கிறோம். அந்த மீட்டர்கள் விற்குமா விற்காதா என்று கேட்டிருக்கிறோம். அதிகாரிகளும் சொல்கிறார்கள். அந்த மீட்டர்கள் விற்பனையாகாது. நமக்கு நஷ்டம்தான் வரும் என்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையினை அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னவர்கள்—இன்றைக்கு யாரையும் கேட்காமல் சாமானியர்கள் கொடுத்த வரிப்பணத்தைக் கொண்டு சீமானைக் காப்பாற்ற சக்தி பைப்ஸ் நிறுவனத்தை கையகப்படுத்த முன்வந்திருக்கிறது என்றால். . .

திரு. சி. ஆறுமுகம்: அம்மையார் குறிப்பிடுகிற சீமான் அம்மையார் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர் அல்லவா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அந்தச் சீமான் எந்த இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதை உங்களாலேயே கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதுதான் சீமான்களின் சாமர்த்தியம். நாளைக்கு கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் இந்தச் சீமான்கள் உள்ளே புகுந்துவிடுவார்கள். சாமானியர்கள் ஆட்சி என்று சொல்லிக்கொண்டு, சாமானியர்களுடைய வரிப் பணத்தை எடுத்து, சீமான்களுக்குச் செலவழிப்பது. . .

1975 நவம்பர் 6]

திரு. சி. ஆறுமுகம் : அம்மையார் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்
கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எந்தச்
சீமான்களுக்கும் அஞ்சி நாட்டில் வாழவில்லை. ஆட்சி
நடத்தவில்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அம்மையார் அவர்கள் கம்யூனிஸ்டிக்
கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் சீமான்கள் உள்ளே நுழைந்து
விடுவார்கள் என்றார்கள். கம்யூனிஸ்டிக் கட்சியில் சீமான்கள்
இல்லையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அந்த ஆராய்ச்சியை
திரு. ஜேம்ஸ் செய்யட்டும், நான் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை.
சீமான்களை ஆதரிக்கவில்லையென்று சொல்கிறார்களே, இந்த ஒரு
சட்டம் போதுமே அவர்கள் சீமான்களை ஆதரிக்கிறார்கள்
என்பதை எடுத்துக் காட்ட. சீமான்களுக்காகவே கொண்டு
வரப்பட்ட சட்டம் இது—கைப் புண்ணுக்குக் கண்ணாடி
வேண்டுமா என்று கேட்பது மாதிரி இருக்கிறது இந்தச் சட்டம்.
தொழிலாளிகளுக்குத் தொழிலில்லாமல் போய் விடும்; ஐயோ!
தொழில் நசித்து விடும் என்ற கவலையினால் இதைச் செய்கிறோம்
என்று சொல்கிற இவர்கள், இந்தியா மீட்டர்ஸ் பற்றி
கவலைப்படவில்லையே. சீமான்களுக்கு உதவத்தானே இந்தச்
சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறீர்கள். அங்கே ஒரு விதி, இங்கே
ஒரு விதி. இந்தக் கம்பெனி நிர்வாகத்திற்குப் பல வசதிகளைச்
செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். இவர்களது பஸ்களை
தேசியமயமாக்கியபொழுது அவர்கள் கேட்ட நஷ்ட ஈட்டைவிட
ரூ. 1 இலட்சம் அதிகமாகவேக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

Report of the Comptroller and Auditor-General—1972-73—
page 87

இதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஆகவே, நீங்கள் சாமானியர்களது
வரிப் பணத்தை எடுத்து, சீமான்களுக்குத் தாராளமாக நஷ்ட
ஈடாகக் கொடுக்கிறீர்கள். ரூ. 1,95,64,000 கொடுக்கப் போகிறீர்கள்.
பாட்டா கம்பெனியிலே விலையைப் போடுவான், ரூ. 1.99 என்று.
ஒரு பொருளின் விலை ரூ. 6 என்று போட மாட்டான்.

352 1975 ஆம் ஆண்டு சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975)

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1975 நவம்பர் 6]

ரூ. 5.95 என்று போடுவான். அதுபோல் ரூ. 2 கோடி என்று சொல்லாமல், ரூ. 1,95,64,000 என்று ரொம்ப அழகாகக் கணக்குப் போட்டு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கிறீர்கள். நஷ்ட ஈடு எதற்காகக் கொடுக்கிறோம்? மத்திய அரசாங்கம் ரொம்ப முற்போக்கோடு அரசியல் சட்டத்தையே திருத்தியிருக்கிறது. Give them a token Compensation நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டிய அவசியமிருந்தால் டோக்கன் காம்பன்சேஷனாக, ரூ. 1, ரூ. 5 கொடுக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறது மத்திய அரசு. எங்களிடத்திலே ஒன்றுமில்லை, மத்திய அரசாங்கம் கால தாமதம் செய்கிறது, அது அனுமதி கொடுக்கவில்லை, அது அதைச் செய்யவில்லை, இதைச் செய்யவில்லையென்று சொல்கிறீர்களே தவிர. . . .

திரு. சி. ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, மேட்டூரிலே உள்ள அனுமினியத் தொழிற்சாலையை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கையகப்படுத்த வேண்டுமெனத் தமிழ்நாடு மத்திய அரசுக்குத் திட்டத்தை அனுப்பியும், அவர்கள் இன்னும் அதற்கு ஆணை பிறப்பிக்கவில்லையே—அம்மையார் அவர்கள் அதற்கு என்ன பதில் சொல்வார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நான் சொல்கிறேன்—நாங்கள் கொடுப்பதை நீங்கள் பயன்படுத்தமாட்டீர்கள். ரொம்ப நாளாகச் சொல்கிறீர்கள், நீங்கள் செய்தீர்கள், அப்புறம் நாங்கள் செய்கிறோம் என்று. நீ குற்றம் செய்தால், அதே குற்றத்தை நாங்கள் செய்வோம்—செய்கிறோம் என்பது மாதிரி. . . .

திரு. கா. வேழவேந்தன் : துணைத் தலைவரவர்களே, இது பற்றி நான் பேசும்பொழுது கூடக் குறிப்பிட்டேன். கொடுக்கப் படுகிற தொகையில் ஏறக்குறைய ரூ. 1½ கோடி ஸ்டேட் பாங்க் ஆஃப் ஐதராபாத் என்ற வங்கிக்கு மட்டுமே கொடுக்கப்படுகிறது. அது நாம் ஏற்றுக்கொண்ட பின்னாலே, நிர்வாகம் பெற்ற கடனுக்காகக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்தக் கடன் கொடுக்கப்பட வேண்டாமா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

1975 நவம்பர் 6]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: நஷ்ட ஈடு கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறீர்களே, மத்திய அரசுக்கும் அது பொருந்துமா என்று சொன்னால் விளக்கம் சொல்ல முடியும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மத்திய சர்க்காருக்குப் பொருந்துமா, பொருந்தாதா என்ற கேள்வி கேட்க வேண்டியது உங்கள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுடைய கடமை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: கனம் உறுப்பினர் ஆறுமுகம் அவர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரி, மால்கோ நிறுவனம் நாட்டுடமை ஆக்கப்பட வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டு, அந்தச் செயற்குறிப்பு டெல்லிக்கு அனுப்பப்பட்டு, இதுவரையில் ஒரு முடிவும் காணும்.

மத்திய சர்க்கார் சில சட்டங்களை நிறைவேற்றி, சில மில்களை எடுத்திருக்கிறது. அதற்கு அவர்கள் காம்பன்சேஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதே போல்,

Coaking and Coal Mines, Indian Copper Corporation

இவற்றிற்கும் நஷ்ட ஈடு கொடுத்திருக்கிறார்கள். நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதை ஒரு முறையாக வைத்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் நஷ்ட ஈடு கொடுத்திருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால், மத்திய சர்க்கார் சில மில்களை எடுத்ததிலே—pre-takeover பிரியடுக்கு Wages, provident fund கொடுக்க மறுத்தது. post-takeover பிரியடுக்கு மட்டும்தான் கொடுத்தது. ஆனால், நம்மைப் பொறுத்தவரையிலே, தொழிலாளிகளுக்கு நன்மை தரக்கூடிய வகையிலே pre-takeover பிரியடுக்கும் அவற்றைக் கொடுத்து எடுத்திருக்கிறோம் என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மால்கோவைப் கையகப்படுத்தத் திட்டம் அனுப்பியது எனக்கும் தெரியும். நாங்களும் ஆதரித்தோம். அன்னிய நாட்டு கம்பெனிகள் அதிலே

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1975 நவம்பர் 6]
ஈடுபட்டிருப்பதாலே சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதும்
எங்களுக்குத் தெரியும். அரசுக்கு—அரசு சிக்கலைத் தீர்த்துக்
கொள்ள வேண்டும். அதை எப்படித் தீர்க்க வேண்டுமென்பது
உங்களுக்குத் தெரியும். அதை மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச்
சொல்லி வாங்கிக்கொள்ள வேண்டிய சாமர்த்தியம் உங்களைப்
பொறுத்தது.

திரு. சி. ஆறுமுகம்:

*

*

*

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. ஆறுமுகம்
இப்பொழுது கூறியது அவைக் குறிப்பிலே இடம் பெறுது என்று
தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இன்றைக்கு இந்தக்
கம்பெனியைப் பொறுத்தமட்டில் நான் எதற்குச் சொல்கிறேன்
என்றால் எவ்வளவு பணத்தை அவர்கள் சிட்டிங் ஃபிஸாகவும்,
மற்ற இனங்களுக்கும் செலவழித்திருக்கிறார்கள், என்பதைச்
சுட்டிக்காட்டத்தான்.

நேற்று கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. என். கே. பழனி
சாமி அவர்கள் அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு
மானேஜருக்கும் ரூ. 50,000, ரூ. 60,000 என்று ஆண்டுக்குச்
சம்பளம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படி ஆண்டுச் சம்பளம்,
சிட்டிங் ஃபிஸ், மானேஜரியல் ஸ்டாஃப் ஆகிய இனங்களில்
செலவழித்திருக்கிறார்கள். வேண்டியவர்களெல்லாம் மானேஜரியல்
ஸ்டாஃப், தனியார் கம்பெனிகளிலே மானேஜர்களாக யார்
இருக்கிறார்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியும். அவைசியமாக
சிட்டிங் ஃபிஸ், இன்னும் இதுபோன்ற செலவுகளிலே ஈடுபடுத்தி,
நஷ்டப்படுத்தியிருக்கிற கம்பெனிக்கு நீங்கள் நஷ்ட ஈடு
கொடுக்கிறீர்கள் என்றால், நல்லெண்ணத்திலே கொடுக்கிறீர்களா?
இப்படிப்பட்ட செலவுக்குத்தான் கடன்பட்டார்கள். இப்படி
அவைசியச் செலவுக்குக் கடன்பட்டதை, ரொம்ப தாராள
மனப்பான்மையோடு மக்கள் வரிப் பணத்தை எடுத்து வசதி
செய்து கொடுக்கிறோம் என்று சொல்வது வருந்தத்தக்கது என்று
தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின்
ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.]

1975 நவம்பர் 6]

திரு. கா. வேழவேந்தன் : துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரு தவறான தகவலை அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நாம் எடுத்த பின்னால்தான், சிட்டிங் ஃபீஸை டைரக்டர்கள் வாங்குவதில்லையென்று நான் சொன்னேன்—1972-க்குப் பின்னால் வாங்குவதில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : 1972-க்குப் பின்னாலே சிட்டிங் ஃபீஸ் வாங்கியிருக்க மாட்டார்கள். அதற்கு முன்னாலே வாங்கியதெல்லாம் என்னவாயிற்று? நஷ்டத்திலே ஓடுகிற கம்பெனியை இவ்வளவு அவசரமாகக் கையகப்படுத்த வேண்டிய அவசியம்தான் என்ன?

நஷ்ட ஈட்டை கேஷாகக் கொடுக்கப் போகிறார்கள். சாதாரணமாக 2 பஸ் வைத்திருந்தவனுக்கு நஷ்ட ஈட்டை பாண்டாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 50 பஸ்ஸுக்கு மேல் எடுத்தால் கேஷ கொடுக்கிறார்கள். பெரிய பணக்காரர்களிடம் எடுத்தால் கேஷ. எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் தங்களுடைய பதவியை, அதிகாரத்தை, அத்தனையையும் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்காகப் பயன்படுத்துவது என்ற முடிவுக்கு வந்து, அதற்காக இருக்கிற அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகப்படுத்தி, ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்கிறேன். நீங்கள் நஷ்ட ஈடு கொடுங்கள், டோக்கன் காம்பன்சேஷனாக ரூ. 5, ரூ. 10 கொடுங்கள். எனி லோன், எனி டெட் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அனாவசியமான செலவுகளைச் செய்திருப்பதால் அதனையெல்லாம் ரத்து செய்யுங்கள். டோக்கன் காம்பன்சேஷனாக ரூ. 5, ரூ. 10 கொடுக்கலாமே தவிர, பல கோடி ரூபாய்கள் கொடுத்து, நஷ்டத்திலே இருப்பதை எடுப்பது உண்மையிலே அருவருக்கத் தக்கது என்று சொல்லி முடிக்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையிலே, சில விஷயங்களில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது என்று நான் கருதுகிறேன்,

356 1975 ஆம் ஆண்டு சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக்
கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975)

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1975 நவம்பர் 6]

இந்த சக்தி பைப்ஸ் நிறுவனம் தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டுமென்பதிலே இந்த அவையிலே இருக்கக்கூடிய அத்தனை அங்கத்தினர்களும் ஏகோபித்த கருத்தைத் தெரிவிப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால் இங்கே ஆளுங்கட்சியிலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் என்ன கருத்து வேறுபாடு இருக்கிறதென்றால், தேசியமயமாக்குகின்ற முறையைப் பற்றித்தான். இங்கே இதிலே உள்ள வேறுபாட்டைப் பற்றி ஏற்கனவே பழனிசாமி அவர்களும் மற்றவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்து வேறுபாட்டைத்தான் நானும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

‘பாய்ன்ட் ஆஃப் டைம்’—எந்த நேரத்தில் தேசியமயமாக்கப் படுகிறது? இதற்கு முன்பு ஏன் தேசியமயமாக்கவில்லை என்பது தான் கேள்வியாக இருக்கிறது. இந்த நிறுவனம் ஏறத்தாழ 4, 5 ஆண்டுகளாகவே சரியாகச் செயல்படவில்லையென்று நான் இந்த மன்றத்திலே குற்றம் சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த நேரத்திலே இந்த அரசாங்கம் ‘நெல்சன் ஐ’ என்று சொல்லக் கூடிய அளவிலே, அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களை எல்லாம் கேளாது, தாங்கள் உதவி செய்வதற்காக, சக்தி பைப்ஸ் சரியாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்று மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லியதற்கான எடுத்துக்காட்டுகளை நான் இந்த அவையிலே எடுத்துக் காட்ட முடியும்.

ஏறத்தாழ 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக நான் சொன்ன நேரத்தில் அதைப் பற்றி யாரும் கவலைப்படவில்லை. சக்தி பைப்ஸ் நிறுவனம் பற்றி அரசாங்கத்தின் சார்பாக ஒரு பெரிய தவறு நடந்திருக்கிறது. ஏற்கனவே வாட்டர் சப்ளை போர்ட் என்ற ஒரு போர்ட் இருக்கிறது. அந்த வாட்டர் சப்ளை போர்டுக்கு, இந்தச் சக்தி நிறுவனத்தில் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய பைப்புகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பிக்கப் பட்டது. ஏராளமான இலட்சக்கணக்கான பணம், ரிஸிஃப் அன்டர்டேக்கிங் என்ற வகையில், வாட்டர் போர்டுக்கு பைப்புகள் சப்ளை செய்ய என்று ஏறத்தாழ 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே கொடுக்கப்பட்டது. 1972 டிசம்பர் 9 ஆம் தேதி நம்பிக்கையில்லா

1975 நவம்பர் 6] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

தீர்மானத்தில் நான் பேசுகின்ற நேரத்திலே மிகத் தெளிவாக பல்வேறு கருத்துக்களை இந்த மன்றத்திலே சொன்னேன். சுருக்கமாக இரண்டு வார்த்தைகளிலே அவற்றை எடுத்துக் காட்டுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். 286 ஆம் பக்கத்திலே ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதை நான் படிக்கிறேன்.

“Another important charge is, I charge this Government with showing undue patronage to one particular company and that is the Sakthi Pipes Company, Limited. As far as the Sakthi Pipes are concerned, the Government have given undue patronage giving rise to serious doubts about some underhand dealings.”

என்று மிகத் தெளிவாக அன்றைக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்கு அமைச்சர் மாதவன் கொடுத்த பதில் சரியான வகையிலே இல்லை என்பது என் கருத்து.

I question the *bona fides* of this Government in this particular transaction. பிறகு சொல்லியிருக்கிறேன்.

‘Another point is that there has been omission on the part of the Division to enforce the conditions of supply of finished products by the Sakthi Pipes, Limited. The next point is delay in supply of pipes by the Sakthi Pipes, Limited to the Tamil Nadu Government, that itself amounting to a loss of Rs. 1.6 lakhs.

அதை ஒரு கருத்தாகச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

THIRU V. KRISHNAMOORTHY (NELLIKUPPAM): Sir, on a point of information. The Sakthi Pipes, Limited, is the only manufacturing unit for pipes in Tamil Nadu, especially in our part. There has been a severe competition from the manufacturers in Bengal. They wanted that this factory should be closed down. That is why they have quoted low rates and underquoted. They wanted the factory not to compete with them. Due to the low rate, the factory could not produce more. What is the harm in taking over such a factory? What is the harm in taking over the unit and competing with the factories in Bengal? May I be informed on these points by the Doctor, Sir?

358 1975 ஆம் ஆண்டு சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975)

[1975 நவம்பர் 6]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அன்றையதினம்கூடப் பேசி யிருக்கிறேன். டெவலப் செய்ய வேண்டும். தக்க பாதுகாப்பு அரசாங்கத்தின் சார்பில் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படிப் பாதுகாப்பு கொடுக்கும் நேரத்தில் நாம் கொடுத்திருக்கும் பீனம் சரியாகச் செலவு செய்யப்படுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். ஆதாரம் தருகிறேன், கொஞ்சம் பொறுத்தால் ஆதாரத்தைப் பார்க்கலாம். அடுத்தபடியாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

'Then regular supply of pipes could not be ensured by the Sakthi Pipes. Paragraph 4(ii) of the G.O. Ms. No. 349, Public Department, dated 9th February 1971, stipulated that Messrs. Sakthi Pipes, Limited, should supply their entire quantity of pipes manufactured out of the raw materials supplied to it, to the Government of Tamil Nadu only.'

தயார் செய்திருக்கும் பைப்புகளை பி.டபிள்யூ.டி.-க்கு, வாட்டர் டோர்டுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அங்கே என்ன சமாசாரம்?

'As seen from paragraph 3 of the G.O. dated 9th February 1971, the Company's normal production has been estimated to be 3,000 tonnes per month. Then for 12 months from February 1971 to January 1972, the production should have been about 36,000 tonnes and this should have been possible as a result of the financial assistance provided by the Government to the Company.'

மாதத்திற்கு 3,000 டன் என்றால், 12 மாதங்களுக்கு 36,000 டன். இரண்டாண்டுகளுக்கு 72,000 டன் கொடுத்திருக்க வேண்டும். நாம் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் கொடுத்திருக்கின்ற பாதுகாப்பு என்ன? அன்றையதினம் முதலாளிக்கு அரசாங்கம் நல்ல நோக்கத்தோடு கொடுத்திருக்கலாம். ஆனால் என்ன நடந்திருக்கிறது? ஆண்டுக்கு 36,000 டன் கொடுக்க வேண்டும். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு 72,000 டன் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் 7,800 டன்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Out of 72,000 tonnes, the production is only 7,800 tonnes.

1975 நவம்பர் 6] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

அந்த 7,800 டன்னும்கூட முழுவதும் வாட்டர் போர்டுக்கு வரவில்லை. பாதிதான் வந்திருக்கிறது. ஜி.ஓ.-வில் சொல்லி யிருக்கிறது. எதற்காக அன்றைக்கே செய்யவில்லை. எனக்கு தனிப்பட்ட முறையில் முதலாளியிடமோ யாரிடமோ வெறுப்பு கிடையாது. நேற்றைக்குக்கூட முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த முதலாளி காங்கிரஸ் கட்சி பிளவுபடக் காரணமாக இருந்தார்கள் என்று பேசிக்கொள்கிறார்கள். எந்தக் கட்சி என்றுகூட சொல்ல முடியாத அளவிற்கு இருக்கிறது என்று அம்மையார் சொன்னார்கள்.

I have nothing against anybody.

எப்படி துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட்டது என்று சொல்கிறேன்.

முதல் கட்டமாக வாட்டர் போர்டுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பைப்புகள் கொடுக்கப்படவில்லை. அரசாங்கம் ஏமாற்றப்பட்டது. கொடுக்கப்பட்ட பணம் வீணாக்கப்பட்டது. ஏ.ஜி. பல இடங்களில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளமீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றுகூட நான் அன்றையதினம் சொல்லியிருக்கிறேன். முதல் கட்டமாக அரசாங்கம் இப்படி ஏமாற்றப்பட்டது.

இரண்டாவது கட்டமாக எப்படி ஏமாற்றப்பட்டது என்றால், 'Relief undertakings' என்று கொடுத்த நேரத்திலே கூட பல சலுகைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுத்திருக்கின்ற சலுகைகள்கூட துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட்டது இரண்டாவது கட்டம். எப்படி படிப்படியாக அரசாங்கத்தைத் திட்டமிட்டு தன்னுடைய திறமையின் காரணமாக இந்த நிறுவனம் ஏமாற்றிக்கொண்டு வருகிறது என்பதைத்தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். வேழவேந்தன் அவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடும் என்று.

தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டும், தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் சாதிக்காட்சா அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நான் வரவேற்கிறேன். பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டியது நியாயம் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு

360 1975 ஆம் ஆண்டு சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக்
கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975)

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1975 நவம்பர் 6]

இல்லை. ஆனால், எப்பொழுது செய்திருக்க வேண்டும்? அதுதான் நம்முடைய குற்றச்சாட்டு எல்லாம். ஏற்கனவே நான்காண்டு களுக்கு முன்பு, மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்பாக

You should have pulled up the organisation. You should have pulled up the officials. You ought to have pulled them up at the right time.

அந்த ரெமிடியல் மெஷரைச் செய்யாமல் இப்பொழுது மூன்றாவது கட்டமாக காம்பென்சேஷன் கொடுக்க வகை செய்து அரசாங்கத் தினுடைய வரிப்பணம் போகும் நிலையில் அங்கே 'லகனா' இருக்கிறது. பேங்கில் அடைமானம் வைத்திருக்கிறார்கள், அதற்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை நான் மறுக்கவில்லை. இப்பொழுதுகூடக் கடைசியாகச் சொல்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். நல்ல யோசனைகள் சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்று சொன்னார்கள். நான் சொன்ன பல நல்ல யோசனைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

அப்பொழுதே நான் சொன்ன யோசனையைக் கேட்டிருந்தால் இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டத்தைத் தவிர்த்திருக்கலாம் என்று சொல்கிறேன். இப்பொழுதுகூட அந்த உத்தரவைப் போடும் நேரத்தில், சட்டமாக்கும் நேரத்தில் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக ஒரு நயாபைசாகூடத் தவறாகப் போகாமல் இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். தொழிலாளர்களுக்குப் போக வேண்டியது போகட்டும், மற்ற வேறு சில 'என்கம்பரன்ஸ்' இருந்தால் விடுதலை செய்ய அந்த பேங்குக்குப் போக வேண்டுமென்றால் அது தவிர்க்க முடியாமல் இருக்கலாம். அவர்கள் எப்படியாவது தந்திரத்தைக் கையாண்டு,—அவர்களுடைய லைபரன்ஷியல் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ்—ஆகக் கூட இருக்கும். நமக்குத் தெரியாது. இப்படியெல்லாம் இருக்கும், ஜாக்கிரதையாக கண்காணித்து, பொதுமக்களின் பணத்தை வீணாக்கக் கூடாது என்றுதான் இதைச் சொன்னேனே தவிர, நல்ல, காரியத்தை ஆதரிக்க எப்பொழுதும் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லி, இந்த முறைகேடுகள் இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன்.

1975 நவம்பர் 6]

* திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: தலைவரவர்களே, இந்த சக்தி பைப்ஸை அரசாங்க நிறுவனமாக ஆக்கிக்கொள்ளும் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கின்ற அளவிலே என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1972-ஆம் ஆண்டு இதை எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் முடிவு செய்தது. இந்த சக்தி பைப்ஸை ஆரம்பித்ததன் காரணமே அதற்கென்று அரசு பெருமளவில் நிதி கொடுத்து உதவிய காரணத்தினால், முக்கியமான காரணம் அரசாங்கம் பணத்தைக் கடனாகக் கொடுக்கும்பொழுது சில சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டுதான் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த அளவிலே சக்தி பைப்ஸுக்கு அரசாங்கம் பணத்தைக் கடனாகக் கொடுத்தபொழுது ஒரு அக்ரிமென்ட் செய்திருக்க வேண்டும். அந்த அக்ரிமென்ட் நான் நினைக்கிற அளவிலே, குறிப்பாக அவர்கள் தயார் செய்யும் பைப்புகளையெல்லாம் அரசாங்கத்திற்கு உபயோகப்படுகின்ற அளவிலே தயார் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்ற முதல் சார்ஜ் அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். அந்த அளவில் அவர்கள் இந்த பைப்புகளை உற்பத்தி செய்ய ஏற்றுக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.

ஆனால், நடைமுறையில் பார்க்கும்பொழுது அரசாங்கத்திற்குத் தேவைப்படும் பைப்புகளை சக்தி பைப்ஸால் செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருப்பதை உணர்கிறேன். அரசின் ஸ்பெசிஃபி கேஷன் பிரகாரம் அவர்களுக்குச் செய்த ஏற்பாட்டின் காரணத்தால் அப்படிப்பட்ட பைப்புகள் செய்ய இயலாத நிலைமை மட்டுமல்ல என்றும் 14-வது ரிப்போர்ட்டில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பல காரணங்கள், மின்சார வெட்டும் ஒரு காரணம். மின்சார வெட்டு காரணமாய் இருந்தாலும்கூட அரசாங்கத்தின் முதல் பொறுப்பு, அவர்களுக்கென்று தயார் செய்யும் பைப்புகளுக்கு மின்சாரக் கட்டுப்பாடு பெருமளவில் நீக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்யாததால்தான் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு காரணமாக இருக்கிறது.

மற்றொன்று இங்கே கூறப்பட்டிருக்கிறது, 'டிராப் பாட்டம் அப்போலா' ஏற்கனவே ஒன்றுதான் பொருத்தப்பட்டிருந்தது. அதிகமாக எத்தனை பொருத்தப்பட வேண்டுமென்பது கொடுக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது அரசு அவர்களிடமிருந்து

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்] [1975 நவம்பர் 6]

எடுத்துக்கொண்ட பிறகு அதைச் செய்வதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படும்பொழுது -- எனக்கு ரூபாய் இருக்கிறது. கனம் மதிப்பிற்குரிய அன்றைய தொழில் அமைச்சராகயிருந்த திரு. மாதவன் அவர்கள் கூறினார்கள்.

(முற்பகல் 11-30)

இந்த அவையிலே, இந்த பைப்புகள் வெளியிலே சப்ளை செய்யப் படுவது பற்றிக் கேட்கப்பட்டபோது அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கும் கடனுக்கு உரிய முறையில் வட்டி வந்து விடுகிறது. வெளியிலே பைப்புகளைக் கொடுக்கிற காரணத்தால்தான் அவர்களுக்கு லாபம் கிடைக்கிறது; இரண்டாயிரம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது; அப்படி இரண்டாயிரம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பது தவறு? என்று கூறினர். அது தவறு என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் இப்படிப்பட்ட இந்த ஒரு நிறுவனம் தரமான பைப்புகளைச் செய்யத் தவறிய காரணத்தால் அன்றே பரிகாரம் காண அரசு தவறி விட்டது என்கிறீர்கள். கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மின்சாரவெட்டின் காரணமாக பல தொழிற்சாலைகளிலே ஜெனரேட்டர்கள் புகுத்தப்பட்டன என்று இந்த ரிப்போர்ட்டில் இருக்கிறது. ஜெனரேட்டர்களுக்கு முன்கூட்டியே ஏன் ஏற்பாடு செய்ய அரசு முன்வரவில்லை?

பினிஷிங் செக்ஷன் அதிகப்படியாக பைப்புகளைச் செய்து அவற்றை வெளியிலே விற்க முடியாத நிலைமை இருந்திருக்கிறது. குஜராத், மகாராஷ்டிரம், ஒரிஸ்ஸா போன்ற மாநிலங்கள் வாங்குவதாகக் கூறப்பட்டிருந்தாலும் அவர்களும் வாங்க மறுத்திருக்கிறார்கள். காரணம், அவர்களுக்குத் தேவைப்பட்ட பைப்புகள் இல்லை என்ற காரணத்தினால் அல்ல. அதைத் தொடர்ந்து அந்த ஆண்டு டிசம்பர் முதல் மார்ச் மாதம் வரை உற்பத்தி தேங்கியிருக்கிறது. மார்க்கெட்டிங் குவாலிடி இல்லாத காரணத்தால் விற்க இயலாத நிலைமை ஏற்பட்டது.

சக்தி பைப்புக்கு ஏற்கனவே அரசாங்கம் கடன் கொடுத்திருக்கிறது. பிறகு அரசாங்கம் 40,000 ரூபாய் அட்வான்சாக கல்கத்தா பைப்புக்குக் கொடுத்து ஒரு அக்ரிமென்ட் செய்து கொண்டது. இவர்கள் பைப்ஸ் சப்ளை செய்ய வேண்டுமென்று கூறி இவர்களுக்கும் கடன் கொடுத்து விட்டு, கடனோடு மாத்திரமல்லாமல் பல உதவிகளைச் செய்து கொடுத்து

1975 நவம்பர் 6] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

விட்டு கல்கத்தா பைப்ஸிடம் அக்ரிமென்ட் செய்து கொண்டது ஏன்? பல காரணங்களால் இந்த நிறுவனம் ஏழு ஆண்டுக் காலமாக நஷ்டத்தில் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது என்றால் அதைப் பற்றி ஆச்சரியப்படத் தேவையில்லை.

இப்போது அரசாங்கம் இதை ஏற்றுக் கொண்டு பத்தாண்டுக் காலம் இதிலே அனுபவம் பெற்ற ஒருவரை நோயைத் தீர்க்கக் கூடிய பெரிய ஸ்பெஷலிஸ்டாக போட்டிருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். சக்தி பைப்ஸுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய காம்ப்ன்சேஷன் ஏறத்தாழ இரண்டு கோடி ரூபாய் ஆகிறது. அதோடு அதற்கு 4 சதவிகிதம் வட்டியும் சேர்த்துக் கொடுக்கப் போவதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதை மூன்று ஈக்வல் இன்ஸ்டால்மெண்டில் கொடுக்கப் போவதாகக் கூறி கமிஷனர் ஒருவரை அமர்த்தி அவர் மூலம் செய்வதாக இருக்கிறது.

அந்தக் கம்பெனிக்குக் கொடுக்கப்படக் கூடிய காம்ப்ன்சேஷன் எந்த முறையில் கொடுக்கப்படுகிறது என்று புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அவர்களுடைய டிப்ரிசியேஷன் அக்கவுண்ட் இதிலே சேரவில்லை. அதைக் கணக்கில் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களுடைய ஃபிக்ஸட் அசெட்ஸ், டிப்ரிசியேஷன் அக்கவுண்டைப் பார்க்கும்போது இந்த நட்ட ஈட்டுத் தொகை மிகவும் குறைவாக இருக்க வேண்டும். இது எந்த அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்பட்டது என்பதையும் அரசாங்கம் கூற வேண்டுமென்று கூறி இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

திரு. டி. இராசரத்தினம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, சக்தி பைப்ஸ், சதர்ன் ஸ்ட்ரக்சுரல்ஸ், லாஸ்கோ ஸ்டீல்ஸ், டெக்ஸ்டீல் கம்பெனி ஆகிய நான்கு நிறுவனங்களையும் கையகப்படுத்துகிற திட்டத்தை மனப் பூர்வமாக வரவேற்று அதிலே குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த சதர்ன் ஸ்ட்ரக்சுரல்ஸைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இது 1967-லேயே தனியார் துறையிலிருந்து மூடப்பட்டிருக்கிற இரண்டாண்டுக் காலம் அந்தப் பகுதியிலுள்ள 1,200 தொழிலாள நண்பர்களின் குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்ட சூழ்நிலையில் அதற்குப் பின்னால் அரசாங்கமே அதை எடுத்து சிறப்பான முறையில்

[திரு. டி. இராசரத்தினம்] [1975 நவம்பர் 6]

இன்றையதினம் நடந்து வருகிறது. அந்த நிறுவனத்தை
மேலும் வளர்ச்சியடையச் செய்வதன் மூலம் அந்தப் பகுதி
மக்களுக்கு மேலும் வேலை வாய்ப்புத் தருகிற நல்லதொரு
சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தர வேண்டும்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய நண்பர்கள் எல்லாம் நஷ்ட
ஈட்டுத் தொகை நிர்ணயிப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்.
இன்றையதினம் அதை எடுத்துக் கொள்ளும்போது அந்த
மேஷினரிகளின் புக் வால்யூ எப்படி இருக்கிறது, உண்மையான
விலை என்ன என்று பார்க்கும்போது இந்த நட்ட ஈடு நம் கண்
முன்னால் தெரிகிற தன்மை நிச்சயமாக அமையவில்லை.

குறிப்பாக, மேற்படி தொழிற்சாலையில் நல்லதொரு தொழில்
துணுக்கம் உடையவர்களைப் போடுவதன் மூலம் அந்தத் தொழில்
வளர வழி செய்ய வேண்டும். அதற்குப் பக்கத்தில் வேண்டிய
இடமும், உற்பத்திக்கேற்ற ஆர்டரும் இருக்கும் காரணத்தால்
சிறப்பாக இதை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

இந்தத் தொழிற்சாலை என் தொகுதியில் 1,200 குடும்பங்களை
வாழ வைக்கும் தொழிற்சாலை. அதனை நல்ல முறையில் திறந்து
அரசாங்கம் பொதுவுடைமையாக்கி அந்த மக்களுக்கு நன்மை
கிடைக்கச் செய்ததற்காக அங்கிருக்கும் 1,200 குடும்பங்களின்
சார்பாகவும், தொகுதி மக்கள் சார்பாகவும் அரசாங்கத்திற்கு
நன்றியைத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.
வணக்கம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே,
இந்த சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் அக்விசிஷன் அண்டர்டேக்கிங்ஸ்
மசோதாவின் பேரில் சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று
நினைக்கிறேன்.

சாதாரணமாக, ஒரு தொழிற்சாலையை அரசு ஏற்று நடத்த
வேண்டுமென்று சொன்னால் அந்த நஷ்ட ஈட்டைக் குறைவாகக்
கொடுக்கலாம்; அந்த நஷ்ட ஈடு குறைவு என்று சொல்லி
கோர்ட்டில் வாதாட முடியாத நிலைக்கு இப்போது அரசியல்
சட்டத்திலேயே ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டத்

1975 நவம்பர் 6] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

திருத்த நோக்கமே என்னவென்றால் எந்தெந்த மாநிலங்களில் இந்தமாதிரி தொழிற்சாலைகளையோ அல்லது வேறு காவி இடங்களையோ அரசு ஏற்றுக் கொள்ள முன்வரக்கூடிய நேரத்தில் நஷ்ட ஈடு குறைவாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு மசோதா கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி மசோதாவை முதல் முதலாக தமிழ்நாட்டில் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். இதைப் பற்றி முன்பு ஒரு தடவை கூடச் சட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். அந்த மசோதாவின் அடிப்படையில் நஷ்ட ஈடு நிச்சயம் பண்ணுவது பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய லகுவாக இருக்கும்.

இரண்டாவதாக சக்தி பைப்ஸ் சம்பந்தமாக இரண்டு மூன்று விவரங்களை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருந்தால் உதவிகரமாக இருந்திருக்கும். ஒன்று, சக்தி பைப்ஸ் ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து எந்தக் காலம் வரை அது லாபமாக நடந்து கொண்டிருந்தது? இப்போது நாம் கம்பெனியை எடுக்கின்ற நேரத்தில் எவ்வளவு நஷ்டம் இருந்தது? ரிலீஃப் அண்டர்டேக்கிங் என்று எடுத்த பின்னால் வருஷத்தில் எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது? வருங்காலத்தில் இன்னும் நஷ்டம் இருந்து கொண்டதான் இருக்குமா? லாபம் வரக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறதா? இதுபோன்ற விஷயங்களை எல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் கண்டிப்பாக பதில் சொல்லுகின்ற நேரத்திலாவது சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காரணம், ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையை நாம் ஏற்று நடத்தப் போகிறோம். அதற்காக இந்தச் சபையின் அங்கீகாரத்தைக் கேட்கப் போகிறோம். அப்படித் கேட்கப்படுகிற காலத்தில் கிட்டத்தட்ட இரண்டு கோடி ரூபாய் நஷ்டயீடு கொடுக்க இருக்கிறோம். இந்த மசோதாவில் உள்ள இன்னொரு அபாயகரமான பகுதி என்னவென்றால் இதுவரையில் அவர்களுக்கு ஏதாவது அண்டிஸ்சார்ஜ்ட் லயபிலிட்டி இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். இதுவரை கொடுக்க வேண்டிய கடன் ஏதாவது பாக்கியிருக்கிறது என்றால் அப்படி வரும்போது சில பாங்கு கடன்கள் இருக்கலாம். அதைப்பற்றிக்கூட

366 1975 ஆம் ஆண்டு சக்தி பைப்ஸ் ஸிமிடெட் (நிறுவனத்தைக்
கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975)

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 நவம்பர் 6]

ஆட்சேபணியில்லை. ஷெட்யூல் 1-யைப் பார்த்தால்
'any other loan' என்றிருக்கிறது. 'Relief undertaking'
என்று வரும்போது இன்னும் பலவிதமான கடன்கள் இந்தத்
தொழிற்சாலையின் பேரில் இருக்கின்றன. அவைகளை நம்மேல்
சுமத்த இருக்கிறார்கள்.

இம்மாதிரியான மசோதா வரும்போது நிரந்தரமாக
எவ்வளவுதான் கொடுக்கப் போகிறோம் என்பதும்
வருங்காலத்தில் இனி கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது
என்ற நிலை இல்லாமல் செய்ய வேண்டும். சொத்து நம் கைக்கு
வந்தபிறகு பழைய கடன்களை எல்லாம் கொடுக்கிறோம் என்ற
நிலை இருக்கக்கூடாது. அந்த வகையில் இந்த மசோதாவில்
ஒரு ஊனம் இருக்கிறது.

இன்னொன்று. 1972 ஆம் ஆண்டு இதை ரிஸீஃப்
அண்டர்டேக்கிங்காக எடுக்க வேண்டும் என்று வந்தபோது நாம்
எல்லோரும் ஆதரித்தோம். காரணம், அங்கு 500 தொழிலாளர்கள்
பணியாற்றுகிறார்கள். தொழிற்சாலை மூடப்பட்டுவிட்டது, அந்தத்
தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக
ஆதரித்தோம், அது தப்பு என்று நினைக்கவில்லை. அந்த
நேரத்தில் இம்மாதிரி அரசே ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்ற
கருத்து இருந்ததா? அல்லது நாம் ஏற்று நடத்த வேண்டும்
என்று எப்போது முடிவு செய்தோம்? முடிவு செய்வதற்கும்
இன்றைக்கும் இருக்கக்கூடிய இடைவெளி என்ன? நான்
கேட்பதில் ஒரு நோக்கம் இருக்கிறது என்பது அமைச்சர்
அவர்களுக்குப் புரியும். அப்போதுதான் நஷ்டம் ஏற்படுவதைக்
குறைப்பதற்கும் அதிகப் பணம் கொடுக்க வேண்டியதைக்
குறைக்க முடியும் என்பதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும் என்பதால்
கேட்கிறேன். கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்னால் **for the purchase**
of raw materials, we advanced Rs. 50 lakhs.

இது எந்தக் கொள்கையில் சேர்ந்தது? எடுக்கப் போகிறோம்.
நிர்வாகத்தை எடுக்கிற நேரத்தில் ஐம்பது லட்சம் ரூபாய் கடன்
கொடுத்து, ராமெட்டிரியல்ஸ் வாங்குவதற்கு என்று கொடுத்தால்
என்ன அர்த்தம்? தவறாகக் காரியங்கள் நடந்தன என்பதற்கு
எடுத்துக்காட்டாக எனக்கு இது படுகிறது.

1975 நவம்பர் 6] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இரண்டு விஷயங்கள் பற்றி சொல்லி முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஒன்று, இந்த நிறுவனத்தைப் பற்றி, தனிப்பட்டவரைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. இங்கு ஒரு உறுப்பினர்கூடச் சொன்னார்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் பூராவும் பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று.

He is entitled to have his opinion.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சி முதலாளி வர்க்கத்தின் கட்சி என்று அவர் நினைத்தால் நினைத்துவிட்டுப் போகிறார். உலகத்தில் எல்லோருக்கும் அந்தக் கட்சி எப்பேர்ப்பட்ட கட்சி என்று தெரியும். சாதாரண முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள். ஏகபோக முதலாளிகளும் இருக்கிறார்கள். ஏகபோக முதலாளிகளைத்தான் கோடீஸ்வரர்கள் என்று சொல்கிறோம். வெறும் கோடீஸ்வரர்கள் மட்டுமல்ல. பலவிதமான தொழிற்சாலைகள் அவர்களுடைய கண்ட்ரோலில் இருக்கின்றன. அப்படி அவர்கள் கண்ட்ரோலில் இருப்பதால் சாமான்களின் விலைகளைக் குறைக்காத அளவிற்கு செய்யக்கூடிய சக்தி அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட முதலாளிகளாக இருந்தால் அவர்கள் விஷயத்தில் நாம் மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் அப்படி 13 அமைப்புகள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த 13 அமைப்புகளில் ஒரு அமைப்பில் சேர்ந்தவர்களின் தொழிற்சாலையாக இது இருக்கும் என்றால் நாம் ரொம்ப ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். அவ்வளவுதான் நான் சொல்ல முடியும்.

இந்த அமைப்பில் இருக்கக்கூடியவர் பெரிய ஆள். அவருடைய திறமையை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாமா என்றால் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆனால் விவகாரம் என்னவென்றால், நாம் நினைப்போம் அதிகாரத்தில் இருப்பதால் பெரிய ஏகபோக முதலாளிகள் நம் கண்ட்ரோலில் இருக்கிறார்கள் என்று. நடைமுறையில் அவர்கள் நம்மை கண்ட்ரோல் செய்வார்கள். அதுதான் சாதாரண அனுபவமாக இருந்து வருகிறது.

மற்றபடி டெக்ஸ்டீல் போன்றவை வரும்போது இந்த அளவிற்கு விவாதம் இருக்காது. இந்த சக்தி பைப்ஸ் சம்பந்தமாக பத்திரிகைகளில் பல செய்திகள் வந்தன. துக்ளக்

368 1975 ஆம் ஆண்டு சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975)

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 நவம்பர் 6]

போன்ற பத்திரிகையில் நான்கு பக்கங்களுக்கு என்னென்ன நடந்தது என்பதைப்பற்றி வந்தது. எப்படியெல்லாம் ஏமாற்றுகிறார்கள்? நம்மிடத்தில் பணம் வாங்கிக் கொண்டு உங்களுக்கு நாங்கள் சப்ளை செய்கிறோம் என்று சொல்லி சப்ளை செய்யாமல் இருக்கக்கூடிய காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

அந்தமாதிரியுள்ள சக்தி பைப்ஸ்ஸுக்கு ஐம்பது லட்சம் ரூபாய் அட்வான்ஸ் கொடுத்திருப்பது எந்த முறையில் என்று புரியவில்லை. தொழிற்சாலை விரிவடையவேண்டும். எனக்கு முன் பேசிய கும்முடிப்பூண்டி தொகுதி உறுப்பினர் அவர்கள் விரும்பியபடி பெரிய தொழிற்சாலை ஆகவேண்டும், நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டும், அதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை. ஏற்றுக்கொண்ட முறையில்தான் இருக்கிறது. 1972-ல் இருந்து செய்த முறைகளைப் பார்த்தால் மிகப் பெரிய கோளாறு இருக்கிறது. அரசாங்கம் செய்த இந்த நல்ல காரியத்தில்கூட பலவித கோளாறுகளோடு இந்தக் காரியம் நடந்திருக்கிறது என்பதை மட்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவேதான்,

It is now necessary for the Government to lay all the cards on the Table. எந்தமுறையில் இது செய்யப்பட்டது, எப்போது இந்தத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. எப்போது லாபம் வந்தது, எப்போதிலிருந்து இந்த நஷ்டம் ஆரம்பித்தது, ஐந்து கோடி ரூபாய் நஷ்டம் எந்த அளவில் வந்தது, எப்போது வந்தது, எந்தக் காரணத்தால் வந்தது, நாம் எடுத்ததற்குப் பிறகு உள்ள உடனங்கள் என்ன என்ஹெல்லாம் சொன்னால் இந்தத் தொழிற்சாலையை எடுப்பதில் எல்லோருடைய அங்கீகாரமும் இருக்குமே தவிர தொழிலாளர்களைப் பாதுகாப்பதற்காகத் தொழிற்சாலையை எடுக்கிறோம் என்றால் யாரும் எதிர்க்கமுடியாது. தொழிற்சாலைகளை நாம் அரசாங்க உடைமையாக்குகிறோம் என்றால் யாரும் எதிர்க்க முடியாது. இது குறுக்கு வழியில் இருக்கிறது என்ற காரணத்தால், மற்ற மசோதாக்கள் பின்னால் வருவதால் இருந்தாலும், இந்த மசோதாவைப்பற்றிய பின்னணி, இந்தத் தொழிற்சாலையில் உற்பத்தியாகக் கூடிய சாதனங்கள், அதனுடைய மார்க்கெட்ஸ்

1975 நவம்பர் 6] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

என்னென்ன, எந்த அளவிற்கு அரசாங்கம் அதன்மீது கண்ட்ரோல் வைத்திருக்கிறது என்பனபோன்ற விவரங்களைத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I would like to offer a few remarks regarding this important Bill which is being discussed in this House.

I welcome this Bill and I would once again reiterate and emphasise that on behalf of our Party, we are for nationalisation. But, in the name of nationalisation, prudence should dictate that it should be used in a very careful manner.

So far as this institution is concerned, I have had occasion to visit this institution twice. As a Member of the Committee on Public Undertakings I had occasion to see this plant, and as a Member of the Committee on Estimates, I had also occasion to see this plant. It is located in a backward area and the labourers working in that plant are very poor and there is no other industry in that area. So much so, there is nothing wrong in the Government assuming its management.

But there are certain factors which would have to be taken note of. In a backward area like this, the industry has got its own peculiarity and whether the required know-how from the Korean expert has been obtained by the management is the question. Also it would be just and proper that all those pipes which are in demand in the market should be manufactured because there has been large-scale accumulation of certain pipes which are not in good demand and the production of those pipes should not be encouraged by the management.

So far as the management is concerned, they have got to reduce the establishment charges. It has been stated on the floor of the House that the establishment charges, pay and other things are exorbitantly high and I think this Company and the Department should take efficient and prudent steps to see that expenditure is minimised.

I may, in this connection, make one suggestion, Sir, I would invite the attention of the House to one important point mentioned in the 14th Annual Report for 1974-75. At page 19, it is stated

370 1975 ஆம் ஆண்டு சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக்
கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975)

(Thiru R. Ponnappa Nadar) [1975 நவம்பர் 6]

that the net loss is Rs. 70,17,941-53 and in the previous year it was Rs. 30,70,872.85. When you just compare the figures, you will see that the cumulative loss is great. It has also been stated that this Company has not been functioning on profit for a pretty long time.

How can we set right things? One method is rationalisation. According to me some more rationalisation of machinery has to be made. Some of the machinery are old and outmoded. I have had occasion to see the *copula* and other equipments there. Steps have to be taken to remodel and re-build it. I think it would be advantageous that this industry is developed. So far as this industry is concerned, this is the only industry in South India industry is concerned, this is the only industry in South India manufacturing these pipes. Other manufacturers are in Bengal and other places. As a matter of fact, we will have to encourage this industry. In the matter of encouragement, it should not be at the loss of efficiency. Efficiency will have to be taken into account. I think the department will take steps to see that wasteful expenditure is discouraged.

So far as the matter of compensation is concerned, I think formula and norms will have to be worked out carefully. The accounts disclosed in the balance-sheets of the company will have to be scrutinised with greater care. The reality of those entries will have to be examined at depth so much so public funds should not be frittered away to any individual or company. We are not against any particular individual. In the matter of compensation, formula and norms will have to be worked out. I think this will be devised properly by the management as well as government.

Workers' participation may also be considered in this industry. They may also be associated with management.

There are certain basic amenities that will have to be meted out to workers now working. This company has remained closed for a long time. Old workers will have to be given re-employment. Their provident funds accounts will have to be settled.

I would once again appeal to the Hon. Minister that there should be no retrenchment as far as possible. There should be no harsh demand by workers. They should feel that this is

1975 நவம்பர் 6] (Thiru R. Ponnappa Nadar)

their institution. I think this aspect will be gone into. The raw material available now is being sought to be changed and other ingredients that go to make up for production are also being changed. The institution has been having losses previously and this has affected production obviously.

To set right all the lacunae, efficient management will have to come in. Rationalisation of old machinery has to be effected. Wasteful expenditure on the managerial side will have to be checked. I hope these aspects will be considered. I welcome the move. The pipes of this institution are being ordered by TWAD and there are orders from foreign countries also. The industry deserves encouragement. Workers also should be allowed to participate with the management. With these words, I commend the Bill for the acceptance of the House.

* மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவரவர்களே, பொதுவாக உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இந்த நாட்டுடமையாக்கப் படும் மசோதாவை ஆதரித்துக் கருத்துக்களைச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

முக்கியமாகப் பேசப்பட்ட பிரச்சனை, நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது பற்றியதாகும். அது குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் கருத்து தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதில் ஒரு பிரிஸ்கிபிள் ஒர்க்-அவுட் செய்து இருக்கிறோம். நெருங்கையளவில் இந்த நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதை நம்முடைய ஈட்டத்தின் மூலமாக மட்டும் அல்ல, மத்திய சர்க்காரின் ஈட்டத்திலும் இதுபோன்ற நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. குறிப்பாக, சிக் மில்களை எடுத்துக்கொள்ளும்போது நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் Coaking Coal Mine -க்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்து இருக்கிறது. இந்தியன் காப்பர் கார்ப்பரேஷனுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

இந்த நஷ்ட ஈடு எப்படி வந்தது என்றால், இந்த நிறுவனத்தைப் பற்றி பரிசீலித்து ஒரு அறிக்கை கொடுக்க வேண்டுமென்று காஸ்ட் அக்கௌண்டென்ட் ஒருவரை நியமித்தோம். அவர் மத்திய அரசாங்க அதிகாரி, ரிடையர் ஆனவர். அவர் அதனுடைய

372 1975 ஆம் ஆண்டு சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975)

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1975 நவம்பர் 6]

நிலைமைகளைப் பரிசீலித்து விட்டு, அந்த நிறுவனத்திற்கு எவ்வளவு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது என்று அறிக்கை கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையில், மொத்தமாக அந்த நிறுவனத்திற்கு வேல்யூ என்று சொல்கிறபோது பிக்ஸட் அசெட்ஸ், கரென்ட் அசெட்ஸ், ஸ்டாக்ஸ் அண்டு ஸ்டோர்ஸ், அஸ்யூம்ட் லையபிலிடிஸ் என்று எடுத்து, அந்தத் தொகையிலிருந்து அரைவ் செய்த தொகையில் 75 சதவிகிதம் கணக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு தந்து இருக்கிறார்கள். இந்த 75 சதவிகிதத்தில் அரசாங்கத்திற்குச் சேர வேண்டிய கடன் தொகைகள், மத்திய மாநில அரசுகளுக்குச் சேர வேண்டிய—எஸ்டிமேட்டட் லையபிலிடி வரிப் பணத்தைக் கழித்துக் கொண்டு, மீதமுள்ள தொகையை அந்தக் கமிஷனிடத்தில் டிபாசிட் செய்ய வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அப்படிக் கணக்குப் போடுகிறபோதுதான் ரூ. 1,95,64,000 என்று வருகிறது. கிட்டத்தட்ட 2 கோடி ரூபாய் காம்பன்சேஷன் கமிஷனிடத்தில் டிபாசிட் செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு முறை ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. இந்தக் காம்பன்சேஷன் தொகையிலே—அறிக்கையிலே கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது—

Order of priorities for the discharge of liabilities in respect of the undertaking—Part A—Post-take-over management period.

Part B—Pre-take-over management period.

In category I, (a) loans advanced by a Bank; (b) loans advanced by an institution other than a bank; (c) any other loan and (d) any credit availed of for purpose of trade or other manufacturing operations

எனவே இந்த மாதல் கேட்டகரிக்கு இந்த காம்பன்சேஷன் கமிஷன் சொல்லியிருக்கும் தொகை கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் நின்கே எடுத்துச் சொன்னது போல, இந்தச் சர்க்கார் காம்பன்சேஷன் கமிஷனிடத்தில் இந்தத் தொகையை ஒப்படைக்கும் போது தேவைகளை அது சாடிஸ்ஃபை செய்யும் நிலை அந்தத் தொகையிலே இல்லையென்றால் அரசாங்கம் மீதித் தொகையையும் காம்பன்சேஷன் கமிஷனிடத்தில் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று இந்த மசோதா கொண்டு

1975 நவம்பர் 6] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

காம்பன்சேஷன் கமிஷனிடத்தில் ஒப்படைக்கும் தொகை ரூ. 195 லட்சம், ஆனால் கேட்கிகிரி ஒன்றில் மாத்திரம் வரும் தொகை 295 லட்சம் என்று பார்க்கிறபோது, கேட்கிகிரி 2-இல்

Revenue, taxes, cesses, rates or any other dues to the Central Government or a State Government and any other dues

என்று இருக்கிறது.

அகவே, கேட்கிகிரி 2-க்கு தொகை இல்லாமல் இருக்கிறது. அதற்கு அடுத்து மற்றவர்களுக்கு எல்லாம் எந்தவிதமான சொகையும் வராது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதிலே ஷேர்-ஹோல்டர்ஸ் என்று வருகிறபோது, அர்டினரி ஷேர் ரூ. 150.95 லட்சம், பிரிஸ்பான்ஸ் ஷேர் ரூ. 50 லட்சம், ஆக ரூ. 210 லட்சம் வருகிறது. ரூ. 210 லட்சம் கிடைக்கமா என்றால் இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அகவே, இந்த டோடல் ஷேர் ஹோல்டர்ஸ் என்று பார்க்கிறபோது ரூ. 210 லட்சம் எற்கனவே சொன்னது போல,

total share holders Rs. 210 lakhs, cane growers Rs. 80.25 lakhs, financial institutions like TFCI, IDBI and IFCL Rs. 48 lakhs, promoters Rs. 22 lakhs and others Rs. 0.9 lakhs.

இதிலே கேன் கிரோயர்ஸ்—விவசாயிகளுக்கு சுமார் 10,000 பேர்களுக்கு ரூ. 86.25 லட்சம்,

promoters Rs. 22 lakhs, financial institutions Rs. 48 lakhs, preference shares Rs. 67.70 lakhs, financial institutions' preference shares Rs. 47.50 lakhs, promoters' preference shares Rs. 3 lakhs. அவர்களுக்கு எல்லாம் எந்தவிதமான தொகையும் கிடையாது.

இந்த காம்பன்சேஷன் ஓர்க்-அவுட் செய்வதற்கு நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரி கொடுத்த விவரங்களின் மீது, இவையெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன, எனவே, காம்பன்சேஷன்

374 1975 ஆம் ஆண்டு சத்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக்
கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975)

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1975 நவம்பர் 6]

கம்பெனிடத்தில் ஒப்படைக்கும் தொகை ரூ. 195 லட்சம். ஆகவே, காட்டிகரி 1 இல் ரூ. 295 லட்சம் என்று வருகிற போது 1 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அரசாங்கம், அரசாங்கம் 'டேக்கன்-ஓவர்' செய்த பிறகு, (post taken over management) கடன்களைக் கொடுக்கிற அளவுக்குத்தான் இருக்க வேண்டுமே தவிர வேறு எந்தத் தனிப்பட்டவர்களுக்கோ, நிர்வாகத்தை நடத்தியவர்களுக்கோ எந்த விதமான நஷ்ட ஈடும் கிடைக்க வாய்ப்பு இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

இந்த நிறுவனம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது 1960-ல். அது நடைபெற்று வந்து, 1972-லே ரிலீப் அண்டர்டேக்கிங் சட்டப்படி டேக்கோவர் செய்யப்பட்டது.

இந்த நிறுவனத்தின் நிர்வாகத்தைப் பற்றியெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த நிறுவனத்தின் நிர்வாகம் அரசாங்கத்தின் பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதில் ஒரு 'ஏர் கூலிங்' மெஷின் சரியான முறையில் செயல்படவில்லை என்று தெரிந்து, அதை Korean experts நிபுணர்களைக் கலந்தாலோசித்து சரி செய்திருக்கிறோம். நமது நிர்வாகத்திற்கு வந்தபிறகு தவறாகக் கடன்களை எழுப்புகின்ற காரியங்களைச் செய்யவில்லை. நிறுவனத்தை முறையாக நடத்தி வந்திருக்கிறோம். நம்முடைய நிர்வாகத்திற்கு வந்தபிறகு உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது. அங்கே உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பைப்புகளுக்குப் போதுமான ஆர்டர்கள் நமது மாநிலத்தில் கிடைக்கவில்லை. அந்த நிலைமை இப்போது சீராக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1972-வது ஆண்டு வரை உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பைப்புகள் வாட்டர் போர்டுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1973-74, 1974-75 ஆண்டுகளில் 35 சதவிகிதம் வாட்டர் போர்டுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. இந்த மாநிலத்தில் போதுமான டிமாண்டு இல்லாததால், வேறு மாநிலங்களில் இந்த பைப்புகள் விற்கப்பட்டிருக்கின்றன.

1975 நவம்பர் 6] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

இந்த நிறுவனத்திலிருந்த சில நிர்வாகிகளுக்கு அதிகமான சம்பளம் கொடுத்தார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். இன்றைக்குக்கூட வேறு நிறுவனங்களில் அப்படி கொடுக்கிறார்கள். இது இந்தியன் கம்பெனிகள் சட்டப்படி கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கும் சம்பளத்தை மீறி அவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது. அவர்கள் நிர்வாகத்தில் இருந்தபோது கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலோ, அல்லது நமது நிர்வாகத்திற்கு வந்த பிறகு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள சம்பளம் அதிகம் என்று கருதினாலோ, நடவடிக்கை எடுக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலும் குறிப்பாக செக்ஷன் 5-ல்

" (1) Every liability, other than the liability specified in sub-section (2), of the owner of the undertaking in respect of any period prior to the appointed day, shall be the liability of such owner and shall be enforceable against him and not against the Government or the Government company.

(2) Any liability arising in respect of—

(a) loans advanced by the Central Government, or a State Government, or both, to the undertaking (together with interest due thereon) after the date of management; and

(b) wages, salaries and other dues of employees of the undertaking, in respect of any period whether before or after the date of management, shall, on and from the appointed day, be the liability of the Government and shall be discharged, for and on behalf of the Government, by the Government company as and when repayment of such loans or amounts becomes due or as and when such wages, salaries or other dues become due and payable. "

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டிய கடன்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்கின்ற ஏற்பாடு இதில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில், அரசாங்கம் நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொள்

376 1975 ஆம் ஆண்டு சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக்
வசியகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975)

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1795 நவம்பர் 6]

வதற்கு முன்னால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய சம்பளம், ஊதியம் எல்லாவற்றையும் டேக்கோவர் செய்த பிறகு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பழனிசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள், தவறாக நிர்வாகம் நடத்துகின்றவர்கள் மீது உடுமை யான நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாதா, அவர்களைக் கைது செய்யக்கூடாதா என்று. இது பேசுவதற்கு சுவாரச்யமாக இருக்கும். பத்திரிகையில் போடுவார்கள். இன்றைக்கு பாராளுமன்றத்தில் பப்ளிக் அண்டர்டேக்ஷன்களில் நிர்வாகக் குறைவு, இன்னெஃபிஷியன்ட் மானேஜ்மெண்டு என்றெல்லாம் பேசப்படுகிறது. உறுப்பினர் தெரிவித்தபடி நடவடிக்கை எடுக்க ஆரம்பித்தால், அது எங்கே போய் முடியும் என்று தெரியவில்லை. உறுப்பினர் எண்ணத்தைக் கவனத்தில் கொண்டாலும், கணக்குப் பார்க்கின்றபோது தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு எந்த நஷ்டஈடும் போய்ச் சேரும் நிலை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஃபைனான்ஷியல் இன்ஸ்டிடியூஷன்களுக்குக் கிடைக்கின்ற நிலைதான் இருக்கிறது. இன்டஸ்ட்ரியில் டெவலப்மெண்டு பாங்க் ஆஃப் இந்தியா, டி.ஐ.சி., ஐ.எஃப்.சி., போன்ற நிறுவனங்களுக்குப் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வரவேண்டியிருக்கிறது. இருந்தாலும், கொள்கை அடிப்படையில் கொடுக்க ஏற்பாடு நடைபெறுகிறது. சக்தி பைப் நிறுவனத்துக்கு 1¾ கோடி ரூபாய் கொடுத்தாலும் கூட, இன்னொரு நிறுவனமாகிய சதர்ன் ஸ்டரக்சரல்ஸ்க்கு ஒன்றும் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று இருக்கிறது. டோக்கனாக 1,000 ரூபாய்தான் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. கொள்கை என்று வரும்போது சிலருக்குத் தொகை கொடுக்க வேண்டிய நிலைமையும், சிலருக்குக் கொடுக்காத நிலைமையும் இருக்கலாம். ஆனால் போஸ்ட் டேக்கோவர் செய்து கொடுக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிறுவனம் செம்மையாக நடைபெற எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. பொதுவாக இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்ற உறுப்பினர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்க. இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1975 நவம்பர் 6]

திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவரவர்களே, போஸ்ட் டேக் கோவர் பிரியட் என்றும், கேட்டிகிரி 1 என்றும் சொல்லி சில ஐட்டங்களை குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதன் விவரம் அரசாங்கத்தின் மேற்பார்வையின் கீழ் வந்தபிறகு ஏற்பட்ட கடன்கள், தொகைகள் பொறுத்த வரையில் இருக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் 22-வது பிரிவின்கீழ்:

“Where any liability of the owner of the undertaking arising out of any item specified in category I of the Schedule is not discharged fully by the Commissioner out of the amount paid to him under the Act, the Commissioner shall intimate in writing to the Government the extent of the liability which remains undischarged, and that liability shall be assumed by the Government.”

என்றிருக்கிறது. அப்படியானால் அரசாங்கத்தின் மேற்பார்வையின் கீழ் வந்தபிறகு ‘ஒனர்’ என்று சொல்லப்படுகிற நபர், நிறுவனம் சம்பந்தமாக தொகை பெற வாய்ப்பிருக்கிறது. அப்படியானால் அந்தத் தொகை எவ்வளவு என்று அமைச்சரவர்கள் கூறுவாரா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: ஒனர் என்றவுடன் திரு. மகாலிங்கம் என்ற நினைவு வரக்கூடாது. கம்பெனி என்ற ஞாபகம் வரவேண்டும். கம்பெனியை நாம் எடுத்து நடத்துகிறோம். நாம் வாங்கின லோன்களைத் திருப்பிக் கட்டுகிறோம்.

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி: நீங்கள் எடுப்பதற்கு முன்னால் வேறு பல விதமான லோன்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? ‘ரைட் ஆப்’ செய்யப் போகிறீர்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, இந்த நிறுவனத்தைப் பொறுத்த வரையில் மிக மோசமாக நடத்தப்பட்ட தனியார் நிறுவனம், இதில் அரசாங்கம் போய் மாட்டிக் கொண்டதே என்பதுதான் இங்கே பேசப்பட்ட ஒன்றாகும். இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், இந்த நிறுவனம் ஆரம்பிக்கப் பட்டது 1960-ம் ஆண்டு. இவ்வளவு மோசமான நிலையை உருவாக்கினது 1967-க்கு முன்னால். அதற்குப் பொறுப்பான

378 1975 ஆம் ஆண்டு சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (திருவனந்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975)

[திரு. செ. மாதவன்] [1975 நவம்பர் 6]

வர்கள் எல்லாம் நம்மை தாக்குகின்ற நிலையைப் பார்க்கின்றோம். 1967-க்கு முன்னால் இந்த மோசமான நிலைக்கு யார் யார் காரணமோ! ஆனால் அவ்வளவு மோசமாக நடத்தப்பட்ட 20-க்கு மேற்பட்ட நூல் ஆலைகள் நிர்வாகத்தை ஏற்க வேண்டிய பொறுப்பு எங்கள் தலையில் விழுந்தது.

ஸ்பின்னிங் மில்களைப் பொறுத்த வரையில் நாங்கள் எடுத்துக் கொண்ட பிறகு 10,000 பேருக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. தற்போது பிரச்சனையில் உள்ள நான்கு ஆலைகளைப் பொறுத்த வரையில் பல நூற்றுக்கணக்கான பேருக்கு வேலை கொடுக்கிறோம். இதில் ஆட்சேபனை செய்யமுடியாது. ஆனால் இந்த நிர்வாகத்தின் பொறுப்பை ஏற்கும்போது தனியாருக்கு லாபம் வருகிறதா—இதுதான் இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில் கவனமாக ஆராய வேண்டும். எதிர்க்கட்சி அங்கத் தினர்கள் பேச்சுக்கள் எல்லாம் அதில்தான் கருத்தாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். நாங்கள் எடுத்து நடத்தும் போது, அதில் வரக்கூடிய பயன் தனிப்பட்ட முதலாளிக்குப் போகக்கூடாது என்பதில் கவனமாக இருக்கிறோம். இன்னும் விரிவாகச் சொல்லப் போனால், அது தனியாருக்கு சாதகமாகப் போகுமே என்று அஞ்சுகிறேன். இன்றைய தினம் நாம் ஆலையி லிருந்து எடுக்கும் மொத்த சொத்துக்கும் பணம் கொடுக்க வில்லை. இது ஒன்றே நாம் எப்படி எடுத்திருக்கிறோம், தனியாருக்கு லாபம் இல்லை என்பதற்கு உதாரணம் என்று கருதுகிறேன். கடனைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். அதுதான் பயங் கரமான கேள்வி. இதற்கு விளக்கம் சொன்னால் தனியாருக்குச் சாதகமாகப் போகும். தனியாரிடம் இருக்கிறபோது, அவர் யாரிடம் கடன் வாங்கியிருந்தாலும், அதை நாங்கள் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. எதெது ஃபைனான்ஷியல் இன்ஸ்டிட் யூஷன் கடனோ, அதை மட்டும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டிருக் கிறோம். நாம் எடுத்த பிறகு, என்ன லயபிலிடி என்று அதை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, அதுவும் அவர்கள் வாங்கியுள்ள சொத்துக்குள் வரவேண்டும் என்று வைத்திருக்கிறோம். அரசாங் கத்தின் சார்பில் ஆலையிலிருந்து எவ்வளவு சொத்து எடுக்கி

1975 நவம்பர் 6] [திரு. செ. மாதவன்]

ரோமோ, அந்தச் சொத்துக்குள்தான், கடன், காம்பன்சேஷன் எல்லாம் வரும் என்று அவ்வளவு ஜாக்கிரதையாக செய்திருக்கிறோம். 1967-க்கு முன்னால் எப்படியிருந்தது என்று டாக்டர் ஹாண்டேக்கு தெரியும். இப்போது இருக்கிற நிலையைப் பாருங்கள். நாங்கள் எடுத்ததால் அது தப்பு இது தப்பு என்று சொல்கிறார்கள். இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் நான் முதலில் விளக்கியதுபோல ரூ. 210 லட்சத்தில் தனி நபரின் பணம் ரொம்பக் குறைவு. இதில் பிரமோட்டர் என்ற டெஃப்னிஷனை எடுத்துக் கொண்டால், அதன் பின்னால் யார் யார் வருகிறார் என்பது தெரியும். இதில் பெரும்பான்மையான பணம்—ரூ. 10,000-க்கு மேற்பட்ட பணம் விவசாயிகளின் பணம் ரூ. 210 லட்சம் பணம் போட்ட ஒரு தனி நபரை அன்றைய அரசாங்கம் ஊக்குவித்தது. இவ்வளவு பெரிய முதலைப் போட்டு ஒரு ஆலையை உருவாக்கச் சொல்லி, இந்த ரூ. 210 லட்சத்திற்கு என்ன கொடுக்கப்போகிறார்கள் என்று கேட்டால்—அதற்குப் பதில் சொன்னால் ஆபத்து. இதில், கணக்குப் போட்டால் ஆபத்து தான்.

இதில் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், ரூ. 210 லட்சம் முதலைப் பற்றியோ, விவசாயிகளின் முதலைப் பற்றியோ, கடனைப் பற்றியோ, எதைப் பற்றியும் கவலைப் படவில்லை. நாங்கள் கவலைப் படுவதெல்லாம் இன்றைக்கு எவ்வளவு அஸெட் வருகிறது? அந்த அஸெட்டுக்கு எவ்வளவு மதிப்பு இருக்கிறது? அந்த மதிப்புக்குக் குறைவாகத்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்பது எங்கள் கொள்கை. இந்த மன்றத்தைப் பொறுத்த வரையில் இதைப் புரிந்து கொண்டால் போதும். அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில்தான் அரசு செயல்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், தேசிய மயமாக்கப்படுகிற கொள்கை சரியா, தவறா என்ற பிரச்சினை வேறு. தேசிய மயமாக்குதலை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்கிறதா என்று வருகிறது. நாம் என்ன சட்டம் நிறைவேற்றினாலும் மத்திய அரசின் அனுமதி அதற்குக் கிடைக்கவில்லை என்றால் நாம் சட்டம் நிறைவேற்றிப் பயன் இல்லை. தேசிய மயமாக்குகின்ற கொள்கை இந்தப் பேரவையின் தத்துவம் என்ற அடிப்படையில் இந்தக் காரியத்தை நாம் செய்கிறோம். இதில் மத்திய அரசை அப்படியே பின்பற்றி இருக்கிறோம். எனவே, மத்திய

380 1975 ஆம் ஆண்டு சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975)

[திரு. செ. மாதவன்]

[1975 நவம்பர் 6]

அரசின் முட்டுக்கட்டை வந்து விடுமோ என்று நினைக்க வேண்டியதில்லை. இதிலே ஒரு வேடிக்கை என்னவென்றால், மத்திய அரசு செய்யும்போது இதைப் போல ஒரு அரசு உண்டா என்று சொல்கிறார்கள். அதையே நாங்கள் செய்யும்போது வருத்தமாக இருக்கிறது. அதிலேயும், அதில் சேர்ந்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இன்னும் வருத்தமாக இருக்கிறது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் என்ன சொன்னாலும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற முறையில் பேசுவது சரியா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் சட்ட ரீதியாக இப்படி மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதிலே நான் அங்கத்தினர்களுக்கு உறுதியாகக் கூற விரும்புவதெல்லாம் நாங்கள் இன்றைய தேதியில் அந்தக் கம்பெனியில் என்ன அலெட் எடுத்திருக்கிறோமோ அதற்கு அதிகமாக, அனாவசியமாக ஒரு காசு கூடத் தனியாருக்குக் கொடுக்கவில்லை என்பதுதான். இதற்கு மேல் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அது தனியாருக்குச் சாதகமாகப் போய் விடும் என்ற காரணத்தால் சூசகமாகக் கூறியிருக்கிறேன்.

இதில் பணம் போட்டவர்களின் கதி என்னவாகும் என்றெல்லாம் நான் கூறப்போவதில்லை. இந்த விளக்கத்தை அங்கத்தினர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை நாங்கள் கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

இன்றொரு உதாரணத்தையும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூற விரும்புகிறேன். சதர்ன் ஸ்டிராக்சால்ஸ் என்ற ஒரு தனியார் நிறுவனம்—அது யாருடைய செல்வாக்கில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பது தமிழ் நாட்டில் யாவருக்கும் தெரிந்த ஒன்று. திருவாங்கூர் மகாராஜாவின் செல்வாக்கில் அது நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது. நாங்கள் இந்த கம்பெனிகளை கையகப்படுத்தும்போது திருவாங்கூர் மகாராஜா வையும் பார்க்கவில்லை, பொள்ளாச்சி மகாலிங்கத்தையும் பார்க்கவில்லை—எங்களுக்குக் கொள்கைக்கு எது ஒத்து வருகிறதோ அதைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்கிறோம். சதர்ன் ஸ்டிராக்சால்ஸ்

1975 நவம்பர் 6] [திரு. செ. மாதவன்]

ரால்ஸ் நிறுவனத்திற்குக் கொடுக்கப்படுவது ரூ. 1,000 தான் என்று அறிக்கையில் சொல்லி இருக்கிறோம். எனவே, இது எங்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கை. இதை நாங்கள் மாறி மாறிப் பேச விரும்பவில்லை. நஷ்ட ஈடு ஒன்றுமே கொடுக்கக் கூடாது, ஜெயிலில் போட வேண்டும் என்ற தத்துவங்கள் எல்லாம் பேசப் பட்டன. அது ஒருவேளை நாட்டின் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கையாக இருக்குமானால் நாங்கள் அதற்கு முன்னால் போலோமே தவிர ஒருக்காலும் பிற்போக்குவாதிகளாகப் பின்னால் இருக்க மாட்டோம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பணக்காரர்களுக்கு விட்டுக்கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் செயல்படக்கூடிய அரசாங்கம் அல்ல இந்த அரசாங்கம்.

12 தொழிற்சாலைகளை நாம் ஏற்று நடத்தினோம். நஷ்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருந்த அந்தத் தொழிற்சாலைகள் ஒரே வருஷத்தில் 3 கோடி ரூபாய் லாபம் பெறும் முறையில் அத்தொழிற்சாலைகளை ஏற்று நடத்தினோம். மற்ற மத்திய அமைச்சர்கள் இதைப் பாராட்டிய போதுகூட திரு. சி. சுப்பிரமணியம் பச்சாதாபம் இல்லாமல் பேசிய பேச்சை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிச் சிந்தித்துப் பார்ப் பாரேயானால் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் இந்த அரசாங்கத்திற்குப் பக்கமாக வர வேண்டிய நிலை ஏற்படும். அந்தப் பக்கம் போக வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. இந்த உண்மையான கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, 'எங்கள் தலையில் வந்து விழுந்து விட்டது' என்று பேசினார்கள். எத்தனையோ நல்ல கம்பெனிகள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் ஏன் இந்த அரசு ஏற்று நடத்தக் கூடாது? அதை விட்டு, எங்கள் தலையில் வந்து விழுந்து விட்டது என்று பேசுவது சரியல்ல.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அவர்களுடைய நிர்வாகம் தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கிறது. எனவே அவற்றில் தலையிட அவசியம் இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது.

382 1975 ஆம் ஆண்டு சக்தி பைப்ஸ் லீமிடெட் (நிறுவனத்தைக்
சுயகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975)

[திரு. செ. மாதவன்] [1975 நவம்பர் 6]

இந்த நிறுவனத்தை தேசியமயமாக்காமல் விட்டுவிட்டால் இதனால்
யாருக்கு லாபம் என்பதை திரு. பழனிசாமி அவர்கள்
மறந்து விடக்கூடாது. இதை மறந்து பேசுவதால் யாருக்கு
லாபம் என்பதையும் உறுப்பினர் அவர்கள் யோசித்துப் பார்க்க
வேண்டும். இந்தத் தொழிற்சாலை முன்பு எப்படி நடந்து
கொண்டிருந்தது? மூலப் பொருள்கள் 100 சதவிகிதம் என்றால்
ஃபினிஷ்ட் கூட்ஸ் 25 சதவிகிதம் தான்—இதுதான் 1967-க்கு
முன்னால் இருந்த திறமை என்பதை எல்லாம் நண்பர்
பழனிச்சாமி அவர்கள் அறிந்தவர்கள். ஆகவே, லாபம் தனி
யாருக்குப் போய்ச் சேர்ந்து விடக்கூடாது என்பதை அவர்
ஏற்றுக்கொள்வார் என்று நினைக்கிறேன்.

(பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவரவர்களே, 1967-க்குப் பிறகு
திறமையை அதிகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை.
1974-75-இன் ஆண்டுவல் ரிபோர்ட் இருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்
போது 'நெட் லாஸ் டபிள் ஆகியிருக்கிறது' என்று கொடுக்கப்
பட்டிருக்கிறது, அமைச்சருக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தெரியும், நாம் இதை
எடுக்காமல் விட்டிருப்போமேயானால் இதை விட நிலைமை
மோசமாக இருக்கும். நாம் எடுத்ததால்தான் 75 சதவிகிதம்
ரிஜெக்ட்ஸ் குறைந்து இருக்கிறது.

திரு. ஏ. எம். இராஜா: தலைவரவர்களே, அமைச்சர்
அவர்கள் பதில் கூறும்போது 10 ஆயிரம் விவசாயிகள் ரூ. 86
லட்சம் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள். அந்தப்
பத்தாயிரம் விவசாயிகளும் என்னுடைய கோடி -- பவானி --
பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். இந்த இரண்டு தாலுகாவைச்
சேர்ந்த விவசாயிகளும் தாங்களாக இந்தப் பணத்தைக்
கொடுக்கவில்லை. கட்டாயப்படுத்தப்பட்டுதான் இந்த விவசாயி
களிடம் பணத்தை வாங்கி இருக்கிறார்கள். இந்த விவசாயிகள்
மிகவும் சிறிய விவசாயிகள். எனவே, அவர்களுடைய
பணத்தை அவர்களுக்கே திருப்பித் தர -- அவர்களுக்குப்
பாதுகாப்புத் தரும் வகையில் இந்த அரசு நடவடிக்கைகளை
எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1975 நவம்பர் 6]

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவரவர்களே, இதே முறையில் இண்டியா மீட்டர்ஸ் நிறுவனமும் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அதையும் அரசு மேற்கொள்ள உத்தேசம் இருக்கிறதா? உத்தேசம் இருக்குமானால் அதை எப்போது அறிவிப்பார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : “இண்டியா மீட்டர்ஸ்” பற்றி இந்த அவையில் நீண்ட நாட்களாகப் பேசப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இதற்கு ஐ. சி. ஐ. சி. ஐ. நிறுவனம் பணம் கொடுத்து உதவி இருக்கிறது. திரு. ஐயர் என்பவர் அங்கே மேனேஜிங் டைரக்டராக இருக்கிறார். மத்திய அரசின் யோசனையின்கீழ் அவருடைய தலைமையில் அந்த நிறுவனம் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அதில் கொஞ்சம் நஷ்டம் வந்தது. எலக்ட்ரி சிடி போர்டைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் இதைக் கடுமையாக ஆட்சேபிக்கிறார்கள். இதுதான் இன்றைய நிலை. இதைத் தொடர்ந்து நஷ்டத்தில் நடத்துவதா அல்லது தொழிலாளர்கள் எப்படியாவது இந்தக் கம்பெனியை நடத்த அனுமதிக்கலாமா என்பது தற்போதுள்ள இரண்டு ஆலோசனைகள். இந்த இரண்டு யோசனைகளும் அரசாங்கத்தினால் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்களின் திருத்தத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி : “1975-ஆம் ஆண்டு, சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/75) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 21 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

384 1975 ஆம் ஆண்டு சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975)

[1975 நவம்பர் 6]

பிரிவு—22

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “பிரிவு 22 மசோதாவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்”.

THIRU K. T. K. TANGAMANI: Sir, I move the amendment standing in my name, namely,

In clause 22, for sub-clause (2), substitute the following :

“The Government may by order direct the Government Company to write off such undischarged liabilities.”

The amendment was duly seconded.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் வேழவேந்தன் அவர்கள் சொல்லும்போது நாம் கொடுக்க வேண்டிய கடன்களைக் கிட்டத்தட்ட 2 கோடி இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு மேலும் இந்த நஷ்ட ஈடு தொகை வரக்கிறது என்று கருதுகிறேன். இப்போது உதவி அல்லது நஷ்ட ஈட்டுத் தொகை கொடுக்க வேண்டுமா என்று வரும்போது—பேயிலிடிஸ் பூராவும் கொடுக்க வேண்டும் என்று வரும்போது எந்த அளவுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப் போகிறோம்? அது இரட்டிப்பு ஆகும் என்று கருதுகிறேன். நஷ்ட ஈடு என்று நிச்சயம் பண்ணுவதற்கு இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஆகும் போல இருக்கிறது. இதைக் கைவிட வேண்டுமென்று—அதை கைவிடக்கூடிய நிலையை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதே என்னுடைய திருத்தம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இப்போது குறைவாக உள்ளது என்று சொல்லிவிட்டு பின்பு இரண்டு மடங்கு மூன்று மடங்கு என்று குட்டி போட்டுக் கொண்டு போகக்கூடாது. நான் கேட்ட கேள்விக்கு பதில் கொடுக்காமல் வேறு ஏதோ பிரச்சங்கம் செய்து முடித்தீர்கள். நான் கேட்ட கேள்விக்கு அரசாங்கம் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: நான் வெறும் பிரச்சங்கம் பண்ணவில்லை என்பதை இந்த மாமன்றம் அறியும். அதைத்தான் ஜாடையாகச் சொன்னேன். நமது கொள்கை தேசியமயமாக்கு

1975 நவம்பர் 6] [திரு. செ. மாதவன்]

வது என்பதாகும். முதலாளியாக இருந்தவர் கடன் எங்கே வாங்கினார் என்பதைப் பற்றி நாம் கவலைப்படுவதில்லை. நாம் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு பாக்கியை நாம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளுகிறோம். முதலாளிகள் கடன் வாங்கினார்கள். அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய கடனைப் பற்றி பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 22 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவுகள் 23 முதல் 31 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

அட்டவணை பேரவை முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே,

“1975-ஆம் ஆண்டு, சக்தி பைப்ஸ் லிமிடெட் (நிறுவனத்தை கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1975) சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவை முடிவுக்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பில் பாசாகிவிட்டது.